

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 16 • oktober 2008 • letnik VI • ISSN-1581-7156





Zlati maturanti in nagrajenci ob občinskem prazniku.



Folkloristi KUD Beltinci so praznovali 70-letnico.

Beseda župana

Spoštovane občanke,
spoštovani občani!

Lahko bi zapisal »Pa se je končno začelo«.

Po dolgih letih pričakovanj, smo začeli z izgradnjo kanalizacijskega omrežja po vaseh Občine Beltinci. Vsi se moramo zavedati, da je to projekt, ki bo trajal kar nekaj let in bo tako finančno kot tudi fizično zahteval ogromno naporov. V tem času bo potrebno veliko potrpljenja, strpnosti in ne nazadnje tudi zmanjšanja investicij na drugih področjih, kot tudi varčevanja pri porabi proračunskega denarja.

V vseh letih do pričetka izgradnje je bilo veliko informacij, ki vedno niso pozitivno vplivale na razpoloženje ljudi. Lahko celo zapišem, da so delovale na občane skrajno negativno in so bile včasih povedane v skrajno žaljivem tonu in v smislu, da se pri nas tako ali tako kaj takega ne bo gradilo. Dosti je bilo polen pod noge in človeku se zazdi, da z namero ne samo oviranja projekta, temveč preprečiti kakršnokoli aktivnost na tem področju. Kljub temu, pa je občinskemu svetu uspelo, da je zbral dovolj moči in tako investicijo začel uresničevati. Žal pa je še vedno nekaj tistih, ki sejejo nezaupanje tudi sedaj, ko je izgradnja v polnem teku. Projekt pa je takšen, da je potrebno delovati skupno, truditi se po najboljših močeh za skupno dobro. Noben projekt ni izvedljiv, če ni skupnega prizadevanja in pomoči vseh, ki lahko kakorkoli pomagajo. Seveda so dobrodošle kritike v smislu boljše, kvalitetnejše in racionalnejše izvedbe, vendar v mejah in okvirjih zastavljenega projekta, ne pa rušitve celovite rešitve in iskanje poti za oviranje in preprečevanje. Nekakšen občutek pa je, da je to zadnje mnogo lažje in hitreje dosegljivo kot pa iskrena in dobronamerna pomoč.

Do konca septembra smo v vaseh Melinci, Ižakovci in Dokležovje uspeli vgraditi 7,5 km kanalizacijskih vodov, postaviti 50 priključkov za gospodinjstva in 80 jaškov. Vrednost izvedenih del do konca septembra je bila 702.000,00 EUR.



V preostanku leta predvidevamo, da bo zgrajenega kanalizacijskega omrežja še za 500.000,00 EUR, v kolikor bo le vreme dopuščalo.

Intenzivna delo nas čaka v letu 2009, kajti pričeli bomo z izgradnjo centralne čistilne naprave, kot tudi povezovalnih vodov in priključitev teh treh vasi na čistilno napravo.

Za namen izgradnje čistilne naprave in povezovalnih vodov smo pridobili evropska in državna sredstva v okviru projekta Dolinska kanalizacija v višini 10,5 mio EUR. Koriščenje teh sredstev je štiriletno, vendar se bomo potrudili, da izkoristimo ta denar v krajšem obdobju.

V skladu s sprejetimi sklepi občinskega sveta, je potrebno na vsaki seji OS poročati o poteku projekta, zato vas vabim, da spremljate te informacije. Občasnno pa bomo v občinski upravi pripravili tudi posebne informacije in vam jih posredovali.

Pred nami je mesec požarne varnosti, zato čestitam vsem gasilkam in gasilcem za opravljeno delo v tem letu in se jim obenem tudi zahvaljujem za vso nesebično pomoč. Upam na vnaprejšnje dobro sodelovanje.

Enako želim tudi prijetna druženja starejšim občanom, ki jim bodo posamezne Krajevne skupnosti organizirale v teh mesecih.

Z lepimi jesenskimi pozdravi!

Milan KERMAN • župan občine Beltinci

Beseda urednice

Spoštovani! Naša glavna naloga je, da ugotovimo, kaj je naše delo in da ga opravimo. In kam se nam tako mudi? Stvari ne bomo nikoli dokončali... Vse dejavnosti imajo en sam namen, da bi bili srečni.

Zato se razvedrimo malo, smejmo se več. Cenite se bolj in vse bo dobro – celo boljše.

Želim Vam lepe jesenske dni!

Spoštovani sodelavci! Rada bi vas opozorila in hkrati prosila, da če članke pošiljate po elektronski pošti, še vseeno po telefonu preverite (pri gospe Liljani Žizek), ali je članek prišel na pravi naslov, da ne bo »izpadel«, kajti tudi to se nam je že zgodilo in upam, da smo zadevo zdaj dobro rešili. Hvala za razumevanje.

Povabila bi Vas tudi, da nam pomagata uresničiti zamisel, da bi prvič izdali tudi literarno glasilo. S svojimi razmišljanji, pesmimi ... se nam oglasite mladi in mladi po srcu in mislih. Veseli bomo vsakega vašega prispevka.

Prisrčen pozdrav, Jelka BREZNIK

Mali rjitar

informativno glasilo Občine Beltinci

uredniški odbor:

Jelka BREZNIK (glavna urednica), Renata ADŽIČ
(odgovorna urednica), Zlatko RADUHA
(pomočnik glavne urednice), Ivan MESARIČ,
Mira ŠÖMEN, Zlatka HORVAT, Erna VORÖŠ,
Peter DUGAR, Robert KUZMA

zbiranje materiala:

Liljana ŽIZEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Arhiv občine Beltinci, ZTK,
Denis CIZAR, Jože ŽERDIN,
Grega SRAKA, Janez ERŽEN, Jožica KUMIN

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

Grafični studio Robert Kuzma s. p.
www.graficnistudio.net

tisk:

Tiskarna S-tisk, d. o. o.

oktober 2008

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini
ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na
sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci,
02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obecina@beltinci.si

Obrazložitev priznanj in nagrad Občine Beltinci, 17. avgust 2008

Sklep Občinskega sveta Občine Beltinci, sprejet na 15. redni seji - št. 231/IV z dne 15.07.2008

Posmrtno priznanje Občine Beltinci – Karel Jakob, akademski slikar iz Lipovca

Karel Jakob, akademski slikar, rojen v Lipovcih je oral ledino lipovskega, pa tudi občinskega umetniškega ustvarjanja in jo uspešno ponesel iz rodnega Prekmurja ter jo postavil ob bok slovenskim umetninam. Letos mineva 100 let od njegovega rojstva.

V časovnem kulturno umetnostnem prostoru Prekmurja in deloma tudi v širšem slovenskem, pomeni njegovo življenjsko delo ne le analitični prikaz umetnikove razvojne poti, marveč je v nekaterih vsebinskih in formalnih pregibih asociativna tudi z ozirom na etnografski vidik predvojne in povojne podobe Prekmurja. Posebno tej razsežnosti Jakobovega slikarstva gre pripisati tudi nedvomno družbeno pomembno vlogo, saj je od udeležbe na Prvi reprezentativni razstavi slovenske umetnosti v Mariboru leta 1938 pa do jubilejne razstave leta 1978 ostal zvest slikar prekmurskega kmečkega življenja in ga je torej ohranil v pristni patriarhalni podobi tudi za čas, ko ne bo več mogoče najti njenih stvarnih delov. Usodnost neločljive navezanosti na rastišče mladostnih pobud, kakršna je sicer značilna za prekmurske umetnike (npr. pri Mišku Kranjcu, Jožetu Kološi, Lajčiju Pandurju itd.), je lahko pripisati tudi Jakobu. V vsem tako znanem ljubljanskem obdobju od leta 1946 dalje je bil s svojo ustvarjalno in razstavno dejavnostjo še vedno močno vezan na Prekmurje. Tako zgledno ohranja tradicijo prekmurske likovne četverice Vrečič-Jakob-Pandur-Kühar, ki se je po vključitvi Prekmurja v matični jugoslovanski, sedaj domovinski - sloven-

ski prostor, leta 1920 zavzemala za prirodno narodno sožitje tudi na likovnem področju. Rodil se je 25. oktobra 1908 v prekmurski vasi Lipovci. Odraščal je v težkem socialnem okolju, kjer je mati po prezgodnji očetovi smrti sama skrbela za šest otrok. Po osnovni šoli se je vpisal v meščansko šolo v Murski Soboti ter jo 1926. leta končal v Ljutomeru. Tu se je prvič razkril Jakobov likovni izrazni talent in dobil strokovno vodstvo učiteljev Ivana Lapajna in profesorja Josipa Žagarja, ki sta mladega likovnika navduševala tudi za izvenšolsko slikanje. Odtlej se je vsa nadaljnja življenjska pot Karla Jakoba opredeljevala v likovno izrazno smer, katere cilj je bil slikarska akademija. V vrsti portretov Karla Jakoba izstopa Podoba matere, ki jo je pokojni umetnik poklonil Galeriji Murska Sobotica in ki nas še dandanes spominja na preprost in ljubeč značaj prekmurskega življa in na že skoraj pozabljeni mit o dobroti prekmurskega človeka. Prekmurski lončar iz leta 1953 je eno najbolj specifičnih Jakobovih del, Nakladanje snopja iz leta 1974 ga približa psevdopresionističnim tehničnim rešitvam, preprostost kmečkega življenja prikaže z delom Dekle z vrčem 1973. Velik del njegovega ustvarjanja ima resnično neprecenljivi pomen v zakladnici prekmurske krajine, ki tudi po Jakobovi zaslugi zaseda razpoznavno mesto slovenske kulturne dediščine.

Ob 100. obletnici smrti si akademski slikar Karel Jakob za svoje življenjsko delo zasluži posmrtno priznanje Občine Beltinci.

Tadeja Ternar, miss Slovenije, Gregorčičeva 14, Beltinci

Pred približno enim letom je Tadeja Ternar kot prva Pomurka osvojila naziv miss Slovenije. O njenem uspehu so poročali številni mediji, vsi pa so omenjali, da najlepša Slovenka v letu 2007 prihaja iz Beltincev. Z nastopom na tekmovanju za miss sveta 2007, ki je potekalo na Kitajskem, je ime Občine Beltinci ponesla tudi v svet. V preteklem letu se je kljub številnim obveznostim, ki jih je imela kot miss Slovenije, z veseljem udeleževala različnih družabnih prireditev. Posebna pohvala ji je namenjena za delovanje na humanitarnem področju, saj je sode-

lovala v številnih dobrodelnih akcijah, med drugim tudi v humanitarni oddaji Ujemi sanje, ki je bila na njeno pobudo posneta v občini Beltinci, sredstva, ki so bila zbrana, pa so bila namenjena za obnovo vrtca v Beltincih. Največ pa pove njena izjava, da si želi kot miss Slovenije ostati v spominu po svoji dobrodelnosti. Vsakdo, ki jo je imel možnost spoznati, je bil navdušen, da je kljub osvojitvi naziva najlepše Slovenke ostala preprosta, dostopna in vedno pripravljena na pogovor. Kot je znano, je uspešna tudi v manekenskih vodah, saj sodeluje z različnimi slovenskimi podjetji, poseben uspeh pa je sodelovanje z eno najprestižnejših modnih hiš Kenzo. Glede na njeno lepoto in njene sposobnosti pa ne dvomimo, da se bomo v prihodnosti v občini Beltinci ponašali tudi z najuspešnejšo slovensko manekenko. Vsled povedanega si Tadeja Ternar zasluži priznanje Občine Beltinci.

Podjetje »Skupina Panvita d.d.«, Lendavska 15, Rakičan

Skupina Panvita sestavlja vertikalno organizirane družbe za proizvodnjo varne, kakovostne in okusne hrane. Korenine KG Rakičan d.d., ki vodi celotno skupino, segajo v leto 2002. Pridelavo hrane obvladuje od njive do mize. Na 3.400 hektarjih obdelovalnih površin pridelala 33.000 ton pridelka, letno proizvede 60.000 ton krme, v rejah letno vzredi 120.000 komadov prašičev in 2,4 mio komadov piščancev, preko mesne industrije pa letno proda 16.000 ton mesnih izdelkov. Spoštuje naravne danosti panonske ravnice in skrbi za okolje, v katero letno vrne 10 mio kWh električne energije. Skupaj s Panvito deluje več kot 1.000 družinskih kmetij, ki pod enotnimi in strogo kontroliranimi standardi proizvajajo pridelke najvišje kakovosti. Spremembe so njihova stalnica, rezultati pa odsevajo v novih dejavnostih vinnogradništva in povrtninarstva. Panvita je ustvarjena za rast, razvoj in uspeh, kar bo delila s partnerji skozi celotno poslovno verigo, skozi okus, življenje in vitalnost. V občini Beltinci delujejo naslednje družbe oziroma enote Skupine Panvita: Prašičereja Nemščak d.o.o., Ekoteh d.o.o., Veterina d.o.o., Razvojni center Poljedelstvo

Ekonomska enota Beltinci – Poljedelstvo, Valilnica piščancev, Zrnovit d.o.o., Proizvodnja krme d.o.o. Družbe Skupine Panvita z delovanjem v občini Beltinci imajo od 220 do 403 zaposlenih (do nihanj prihaja zaradi sezonske narave dela). Od tega je 43% zaposlenih občanov Beltincev. Skupni poslovni prihodek teh družb oziroma enot je 42 mio €. Kot smo prebrali, podjetje »Skupina Panvita d.d.« omogoča zaposlitev številnim občanom občine Beltinci, predvsem na področju kmetijstva in s tem v veliki meri prispeva k razvoju občine ter večji socialni varnosti naših občanov. Podjetje tudi uspešno kooperacijsko sodeluje s kmetovalci in drugimi občani, kar prispeva k ohranjanju našega podeželja. Želimo si, da bi bilo takih podjetij v naši občini še več, zato si Skupina Panvita d.d. zasluži za svoj doprinos k razvoju občine občinsko priznanje.

Alojz Benkovič – župnik Župnije Beltinci – Častni občan Občine Beltinci

Beltinski farani smo vedno bili zadovoljni s svojimi dušnimi pastirji, župniki, kaplani, katehistinjami. Vsi po vrsti so za sabo puščali neizbrisen pečat. O tem govori zgodovina vse od leta 1760 naprej, ko je bila ustanovljena naša župnija. 1. avgusta 2001 se je zgodil nov mejnik v župniji Beltinci. Mlad, razgledan, ambiciozen in predvsem s pogledom v prihodnost usmerjen g. Alojz Benkovič iz Bogojine postane najmlajši beltinski župnik. Pred njim so velike obveznosti, priložnosti in izziv: začne z obnovo cerkve, osrednjega sakralnega in kulturno zgodovinskega objekta v Beltincih, pridriha sodobnosti sta deležna tudi župnijski dom, župnišče, okolica cerkve, velik finančni zalogaj je tudi nova kurilnica na lesne sekance.

Desetletja je v Beltincih tlela želja po izgradnji doma za starejše. Dolgo ni bilo pogumneža, ki bi vedel in upal izpolniti to željo krajanov in širše okolice. Prvi korak je bil narejen 2002 leta. Župnija je ustanovila Zavod sv. Cirila in Metoda, prvič, pa čeprav neuspešno, je bila zaprosena tudi koncesija za institucionalno varstvo starejših. Koncesija je bila nato končno prejeta junija 2006. V

vmesnem času je bilo opravljenega nešteto ur dela. Nekaj vztrajnih posameznikov z župnikom na čelu je ves čas ob podpori javnosti trdo delalo in verjelo v realnost projekta. Pot ni bila lahka, številne ovire je bilo potrebno premagati, kljub temu pa so bili uspešni. Na vigilijo binkoštnega praznika, v soboto, 26. maja 2007 popoldne, je murskosoboški škof msgr. dr. Marjan Turnšek v župnijski cerkvi sv. Ladislava daroval slovesno mašo, nato pa blagoslovil temeljni kamen novega Doma za starejše v Beltincih. Dom začne rasti. V nedeljo, na god sv. Blaža, 3. februarja 2008, je murskosoboški škof msgr. dr. Marjan Turnšek že blagoslovil novozgrajeni Dom Janka Škrabana v Beltincih, ki stoji v bližini domače župnijske cerkve. Dom je nekaj tednov pozneje dobil prve stanovalce. Največ je k temu pripomogel ravno g. Alojz Benkovič. Namesto nekdanje podirajoče stavbe stare šole je izgradnja sodobnega doma zametek k celoviti ureditvi centra Beltincev. Dom pa ni le lepa zgradba, je mnogo več. V njem so največje bogastvo ljudje; zaposleni in oskrbovanci.

Delo je v sedanjih težkih gospodarskih časih dobilo več kot 30 ljudi, svoj novi dom pa več kot 80 ljudi oskrbovancev. Naloga nas vseh je, da pomagamo starejšim, bolnim, osamljenim, onemoglim. G. Benkovič, tukaj ste prehiteli vse, zato iskrene čestitke. Stari Grki so rekli: »Facta loquuntur« ali »Dela govorijo«.

Pomembno je poudariti, da je g. Alojz Benkovič s svojim delom tudi na pastoralnem področju uspešen dušni pastir, sprejemljiv za novitete in zna prisluhniti potrebam vernikov.

Vsled povedanega si g. Alojz Benkovič zasluži, da postane častni občan Občine Beltinci.

Posmrtno Priznanje – Marko Žižek – duhovnik iz Gančan

Žižek Marko je bil rojen 25. aprila 1819 v Gančanih 167 staršema Andreju in materi Agati, roj. Seči (sedaj domačija Janeza Žižka). Osnovno šolo je obiskoval v Beltincih, prvo gimnazijo v Veliki Kaniži, druge razrede pa v Kösze-gu, bivajoč v sirotišnici kot gojenec ustanove Kelcz v letih 1833-1838. Filozofijo in bogoslovje je študiral v Som-

bathely ter bil posvečen v duhovnika 15.11.1844. Čez dva dni, 17.11.1844, je postal kaplan v Murski Soboti, maja 1848 pa župnijski upravitelj pri sv. Benediktu, Od 08.01.1849 je bil župnik te župnije do novembra 1860, ko je postal župnik v Beltincih. Župnijo je prevzel meseca novembra in jo vodil do barih 17 let – dp 01.01.1888, ko je stopil v pokoj in nato živel v Sombathely, kjer je umrl 4. maja 1890 in je tam tudi pokopan. Bil je zaveden slovenski duhovnik in težil je k temu, da naj se Prekmurje pridruži k slovenski-mariborski škofiji. Najmočnejše slovensko središče so bili ravno Beltinci. Znan je po zoperstavljanju madžarizaciji in kot velik širitelj knjig Mohorjeve družbe in Matice Slovenske, po močnih stikih s štajerskimi slovenskimi duhovniki in zavzemanju za slovenske šole in črkopis gajico (poslanci madžarskega parlamenta so zahtevali, da morajo vse knjige: Murkovičev Abecednik, Bagaryjeve perve knjige Črtenja ter Avgustinčičev Prirodopis s kejpami uničiti, Marka Žižka pa ostro kaznovati). Dobro je vedel, da božji nauk in božja milost le takrat rodita dobre in bogate sadove v dušah vernikov, če se ta nauk oznanja v materini besedi. Prav tako pa je dobro vedel, da so Slovenci severno od Mure eno s Slovenci južno od nje, zato je potrebno, da soživijo in se bogatijo s kulturnimi vrednotami osrednjega slovenskega jedra. Močno pozitivno je vplival na Ivanocizija, poznejšega tišinskega župnika (ljubiti svoj narod in premišljeno delati za nesmrtnost duše). Z Markom Žižkom je postala župnija najbolj narodno zavedna v Prekmurju, vzcvetelo pa je tudi versko življenje. V času njegovega župnikovanja so bile nabavljene nove orgle in pozidana je bila nova šola. Ob njegovi smrti je dr. Ivanocy v kroniki župnije Tišina zapisal: » Bil je eden najplemenitejših duš, ki sem jih v življenju poznal. V svojem dolgem življenju je toliko storil za Cerkev in ljudstvo, da bo njegovo ime ostalo vedno v spoštovanju pred tistimi, ko so bili tako srečni, da so ga poznali. O, če bi naša sv. Cerkev imela veliko takih duhovnikov. Glede na povedano si Marko Žižek zasluži posmrtno priznanje Občine Beltinci.

Vir: Arhiv Občine Beltinci

Postojte, vstopite in pokukajte, kako je pri nas!

Zgradili so stavbo, ki je bila prazna.

Kot dežne kaplje na vročem asfaltu so prihajali stanovalci. Vse je bilo novo! Sprva je bila le meglica. Kaplje so se združile, pridružili so se nam novi sodelavci, sprejeli smo nove varovance. In nastal je dom, dom z dušo!

Novi dom za marsikoga predvsem od blizu, za nekatere pa tudi od daleč. Sprva nekaj domotožja, ki pa kmalu izzveni kot valovi Mure, ki se lesketajo v jutranjem svitu.

Stavba, ki s svojo srčnostjo in barvno elegantnostjo ne bi mogla stati nikjer drugje ter seveda notranjost. Sodobno obremeljene sobe, igra svetlobe, naravni materiali. Vse to in še več najdete v domu.

Stanovalci in osebje, zaposleno v domu, pa so poglavje zase. Nihče ne ostane neopažen. Hvala bogu, da je kapaciteta doma manjša, da nas je tako malo in se lahko poznamo vsi po imenih. Da si vzamemo čas za kakšen pogovor, aktivnost ali samo besedo v jedilnici ali pred spanjem.

In stanovalci? Po nekajdnevem prilagajanju si zelo hitro poiščejo odgovarjajočo družbo, svoj kotic in priljubljeno aktivnost.

Pri nas ni vrat! Ne ločujemo pokretnih in nepokretnih, zdravih in malo manj zdravih. Ena velika skupina, ena velika družina. Vsak je vsakemu bližnji in vsak

je vsakemu sosed. Naša velika družina pa sprejema tudi obiske, ki so vsi brez izjeme pri nas dobrodošli.

Da pa ne bom govoril samo o delu in odnosih, je na tem mestu dobro povedati, da se naša kuhinja zelo trudi ustreči varovancem in tudi skupinam, ki se ustavi-jo bodisi v župnišču, bodisi pri nas in si z veseljem ogledajo notranjost doma ter se ustavijo na malici ali kosilu.

In dober glas seže v deveto vas! Tako smo vsak teden znova deležni kakšnega večjega obiska iz širne Slovenije ali tudi izven njenih meja. Naj se pohvalimo: imeli smo tudi goste iz daljne Kanade. In pri nas so vsi dobrodošli in lepo postreženi.

V oktobru želimo povabiti občane, da se nam pridružijo pri dopoldanskem druženju in aktivnostih v delavnicah ročnih spretnosti, literarnem udejstvovanju, kjer bo vsak našel kaj za dušo.

Tudi knjižnico z več kot 1000 primerki bomo dokončno uredili.

Naj velja omeniti še, da imamo organizirano tudi dostavo malic na dom v času od 10.00 do 13.00 ure. In še in še...

Skratka, smo kot mravlje. In prav je tako. Domov v okolici je kar nekaj in najpomembnejše je, da se na eni strani trudimo, da ostanemo konkurenčni in da ponudimo uporabnikom največ, kar tisti trenutek zmoremo.

Načrti za bodoče? Nenehna rast, mo- goče širitev, predvsem pa maksimalen izkoristek vseh potencialov, pa najsi bo to v prostorskem ali vsebinskem smislu.

Mario ŠILEC

100-letnica rojstva Miška Kranjca

Skoraj neopazno je šla mimo nas ta pomembna obletnica velikega pisatelja, rojaka Miška Kranjca. Rodil se je 15. septembra 1908 v Veliki Polani. Pred leti smo v šoli o njem veliko govorili, brali njegova dela, saj se je tudi bralna značka imenovala po njem. Žal pa se je danes veliko spremenilo – na slabše. Mladi ne poznajo njegovega pisateljskega opusa, saj nobeno delo ni vključeno v obvezno čtivo srednjih šol. Močno upam in želim, da je TV nadaljevanka Strici so mi povedali, ki je bila pred kratkim predvajana na naši nacionalni televiziji, nekaterim vzbudila željo, da sežejo po knjigi in spoznajo čar in moč njegove pisane besede.

Spomnim se, ko je pred leti nastajal film in nadaljevanka po istoimenskem romanu (veliko nas je kot statistov sodelovalo pri snemanju), da smo pisatelja spoznavali iz čisto druge plati. Odkrivali smo ga kot človeka, ki je svoj rod in naše Prekmurje prikazal takšno, kot je v resnici bilo – brez laži in olepšav. Žal smo mu nekateri to po krivici zamerili, čeprav bi moral vsak izmed nas Prekmurcev biti ponosen na to. Segali smo po romanu, saj smo ga s ponovnim branjem doživljali drugače, lepše. S svojo sago Strici so mi povedali – romanom, s katerim je velik slovenski režiser Štiglic nadaljevanko ponesele v domove slovenskih gledalcev – je navdušil celotno Slovenijo. Ko je pisatelj med snemanjem slučajno izvedel, da bodo glavni igralci govorili v narečju, je bil malce razočaran. Žal sam ni dočakal, da bi videl to mojstrovino, ker je bila predvajana šele po njegovi smrti. Z nadaljevanko je oživel svoje Prekmurje, svoj rod, pa tudi sebe kot pisatelja.

Že zelo zgodaj je v sebi začutil dar za pisanje, bil je pravi čarovnik besede, kot je zapisal Ivan Bizjak: »Lahko je povedati lepo besedo tistemu, ki ga ljubiš, toda dober človek ni nikoli tako ubog, tako reven, da ne bi našel »tope besede za vsakogar, ki je v stiski!«

Miško Kranjec je napisal več kot petdeset del, v katerih razkriva stiske, skrivnosti in radosti življenja. Zato se je vredno potruditi in kdaj pa kdaj seči po njegovi



Na terasi.

knjigi, saj jo v vsakem življenjskem obdobju bralec doživlja drugače. Sam je večkrat dejal, da nikoli ni pisal nalašč za otroke. Menil je, da med knjigami za otroke in odrasle ni pomembnih razlik v umetniški vrednosti – pripoved je lahko dobra ali slaba. Zato oboje lahko z velikim užitekno berno tako odrasli kot otroci. In takšna je tudi knjiga Šola za čarovnike. Pisatelj nam usodni korak, ki ga je že v otroštvu zapeljal na umetniško pot, izpove z besedami: «Tedad se mi je stisnilo srce. Šlo mi je na jok. Solze so me dušile, ko me je navdajala neskončna želja, da bi znal tako peti, tako žvižgati, sploh po živalsko in ptičje »govoriti«, da bi znal pričarati tudi v najbolj hladno zimo pomlad, da bi znal pričarati večer, kadar bi jaz hotel, jesen in zimo, da bi čaral ljudem večno lepoto, se me je zdaj lotil obup: tega jaz ne bom zmogel nikdar...»

Vendar je bil to tisti pravi začetek, ko je pozneje s svojim pisanjem postal čarovnik besede. Z njimi je pričaral življenjske zgodbe Fjusovega rodu, Miškove matere

Mankice, brata Lojza... To so bile zgodbe malega, revnega človeka v vsakdanji borbi za košček kruha, ko se mora podati na sezonsko delo. Pričaral nam je skromnega človeka, ki zmore biti srečen tudi v preprosti cimprani hišici, če je v njej doma dobrota. Pričaral nam je dobre ljudi, ki kljub siromaštvu in revščini nosijo v svojem srcu veliko bogastvo. Opisoval jih je v boju za vsakdanje preživetje, za zemljo, pravico, resnico in srečo vseh malih ljudi, ki so z revolucijo hoteli priti do koščka svoje zemlje. Tudi sam jo je doživel v zrelih letih kot udeleženec v NOB. Vse svoje življenje pa je bil pisatelj tesno povezan z ljudmi in naravo. Lepota in ljubezen sta se v njem nenehno prepletali. Vselej je iskal resnico in prijateljsko čaral resničnost, v katero je močno verjel, tako kot mu je spregovorila zemlja: »Naučila te bom čarati. Vse, vse, česar se boš dotaknil s svojo mislijo, bo živelo... Ne boš, ne boš več tako sam, tako zapuščen... V srcu dobrih ljudi se bo zapisalo tvoje ime...»

Bilo bi prav, da bi se njegovo ime ponovno zapisalo pri kateri založbi in bi »luč sveta« zagledalo katero njegovo delo. To si je prav gotovo zaslužil!

Marija ZVER



Miško Kranjec

Uspelo nam je

V četrtek 14. avgusta 2008, so občani občine Beltinci slavili odprtje avtoceste Beltinci – Lendava, v torek, 19. avgusta (na madžarski državni praznik) pa uradno odprtje slovenskega dela avtoceste Beltinci – Pince. Ali je bil torek res najpomembnejši dan za odprtje???

Ta dan bo verjetno zapisan v kroniko občine Beltinci, ko smo se rešili zadnjega tranzitnega tovornjaka skozi pomurske vasi na cesti G1-3. Oddahnejo si lahko tudi krajanji vzporednih vasi, skozi katere so vsakodnevno ubirali „bližnjice“ domačini, da so lahko pravočasno prišli na svoja delovna mesta.

Civilna iniciativa! „Kdo je to? Kaj hočejo? Kaj bi radi? Iz tega tako ali tako ne bo nič!“ so bili komentarji znanih in malo manj znanih soobčanov.

Nekateri smo se vseeno po odprtju avtoceste Beltinci – Vučja vas začeli spraševati, „kako je uspelo Murski Soboti, kje so ostali lokalni politiki od Beltincev do Lendave? Zakaj se niso pridružili Murski Soboti? Kako so si upali dovoliti izgradnjo avtoceste šele leta 2013? Neskončno število vprašanj, pa nobenega pravega odgovora! Skoraj bi pozabil: Argumenti so bili, katera izmed štirih

tras je najugodnejša, najpomembnejša, najcenejša ...

Takrat, 1. julija 2004, pa smo bili enotni, vsaj nekateri v civilni iniciativi občin Beltinci, Gornja Radgona in Lendava ter seveda „korajžni“ soobčani, ki se niso dali ustrahovati. Naše zahteve so bile jasne: Tranzit naj ropota drugje!. Kasneje so se nam pridružili tudi lokalni politiki in pomurski poslanci (žal smo na zaporih v Beltincih videli le enega), ustanovil se je odbor za sprotno spremljanje izgradnje avtoceste, katerega vodi g. Kampuš.

Pa še en zakaj: „Zakaj avtocesta..., hitra cesta..., brez odstavnih pasov?“ Tudi za to nam ni bilo vseeno, vendar so bili odgovori vedno isti: „Vi niste strokovnjaki, tovor-

nega prometa je še premalo za odstavne pasove itd.“ Kljub temu smo lahko zadovoljni, ropota in smradu ni več pred našimi bivalnimi prostori. Za vse ostalo pa smo dobili prometnega ministra, ki si je sam izmeril širino avtoceste in si upal na glas povedati, da ta ni to, kar bi morala biti!

Z odprtjem zadnjega odseka avtoceste med Vučjo vasjo in Lenartom, ki je predviden oktobra in zaradi katerega je bila ustanovljena civilna iniciativa, bo naše delo zaključeno. Dosegli smo ne samo pet let krajši rok izgradnje avtoceste, ampak tudi zamenjavo oken (žal ne vsem -med njimi sem tudi sam!), na kar pa civilna iniciativa ni imela vpliva.

Robert LETNAR



Ustvarjanje prijetne soseske z zmanjšanjem porabe energije v prometu



V oktobru 2007 smo na Razvojni agenciji Sinergija v sodelovanju z Avtobusnim prometom Murska Sobota pričeli z izvajanjem projekta PROMOTION. Projekt se izvaja v sklopu evropskega programa Inteligentna energija - Evropa, kateri podpira projekte, ki delujejo v smeri zmanjšanja vplivov prometa na okolje in na področju izkoriščanja obnovljivih virov energije ter učinkovite izrabe energije.

Kot smo v Malem rijtaru že obveščali, želimo s projektom PROMOTION izboljšati objektivne pogoje mobilnosti, kot so infrastrukturno planiranje in organizacijski ukrepi z upoštevanjem predlogov vseh udeležencev v prometu in v sodelovanju z javno upravo. S projektom želimo izboljšati osveščenost ljudi in percepcijo glede energetske učinkovitega transporta, npr. s pomočjo ustvarjanja osebnih koristi vseh akterjev v prometu, ter motivirati in informirati sedanje in potencialne voznike ter ostale prebivalce za uveljavljanje sprememb vedenja v prometu (npr. uvedba potovalnih načrtov, seznam organiziranega prevoza, večje povpraševanje po javnem transportu).

V sodelovanju z Občani Beltinci smo izvedli obsežno analizo vsakodnevnih navad v mobilnosti ter želj in potreb za zamenjavo individualnih prevozov z alternativnimi, okolju prijaznimi načini transporta. Po ugotovitvah iz analize smo poiskali ustrezne rešitve in ukrepe, s katerimi želimo ljudem pomagati k odločitvi za energetske varčno mobilnost.

Konkretnije bomo v kratkem vzpostavili spletno stran, ki bo vsebovala informacije o dostopnosti in namigih za trajnostno mobilnost. Na tej spletni strani bodo obiskovalci lahko našli vse informacije na enem mestu, t.j. informacije o javnem potniškem prometu in povezavah, informacije o urejenih kolesarskih



povezavah in pešpoteh, informacije o vzpostavitvi sistema skupnega prevoza ter povezave med trajnostnimi oblikami mobilnosti in možnostih njihovega povezovanja oz. kombiniranja.

Na spletni strani bo vzpostavljen tudi sistem organiziranega skupnega prevoza z možnostjo vnosa ponudbe in povpraševanja. Prebivalce Pomurja, predvsem tiste, ki se vsakodnevno v različne namene vozijo v regionalno središče Murska Sobota, bi namreč radi spodbudili, da pomislijo na skupen prevoz na delo, v službo ali po nakupih. Po statičnih podatkih, ki smo jih opravili v analizi, namreč kar 70 % vsakdanjih poti (na krajše razdalje) opravimo individualno. S sistemom organiziranega skupnega prevoza ljudem ponujamo možnosti za prihranek denarja, s tem pa posledično – z manjšimi izpusti toplogrednih plinov – možnost za prispevek k varovanju okolja.

Spletna stran bo vzpostavljena v začetku leta 2009, dostop do nje pa bo mogoč tudi s spletne strani RA Sinergija HYPERLINK »<http://www.ra-sinergija.si>« www.ra-sinergija.si.

Nekdaj samoumevni načini transporta (kolo, hoja, javni transport) so danes zopet postali uveljavljeni načini mobilnosti, zato želimo s tem projektom ustaviti gnečo na cestah, zmanjšati onesnaževanje s toplogrednimi plini in prihraniti denar!

Več informacij najdete tudi na spletni strani projekta PROMOTION, www.iee-promotion.eu!

Katja KARBA

Intelligent Energy Europe

Potujoča razstava biodizla v sklopu projekta Probio



V sklopu projekta PROBIO Razvojni agencija Sinergija in Univerza Maribor, Fakulteta za kmetijstvo, promovirata proizvodnjo in porabo biodizla v Pomurju. Projekt PROBIO sofinancira Evropska unija preko Programa IEE (Inteligentna energija za Evropo). Kot eden izmed rezultatov projekta PROBIO je bila pripravljena potujoča razstava biodizla. S to potujočo razstavo želimo ozaveščati splošno in strokovno javnost o pomenu biodizla in povečati proizvodnjo in porabo biodizla.

S potujočo razstavo predstavljamo: projekt PROBIO, situacijo biodizla v Sloveniji in v Pomurju, prednosti biodizla, proizvodnjo biodizla.

Predstavljena so tudi semena, iz katerih se lahko proizvaja biodizel in vmesni ter stranski proizvodi pri proizvodnji biodizla.

Potujočo razstavo biodizla so si lahko ogledali obiskovalci 46. Kmetijsko živilskega sejma v Gornji Radgoni, predstavljena bo tudi v okviru Evropskega tedna mobilnosti (16. do 22.9.2008), ki se bo odvijal v Murski Soboti. V začetku oktobra 2008 bo predstavljena na Fakulteti za kmetijstvo Maribor in vse do konca leta 2008 je možnost ogleda potujoče razstave biodizla v Martjancih (Bistra hiša).

Barbara ROPOŠA



Biobusiness – poslovne priložnosti na področju izkori- šanja biomase



Vse večja energetska odvisnost nas postavlja pred dejstvo, da je potrebno oskrbo z energijo razvejati in spodbuditi rabo obnovljivih virov energije. Tovrstne prioritete so bile sprejete tudi v Sloveniji, ki je za Finsko druga evropska država z največjo pokritostjo z gozdovi.

Biomasa predstavlja pomemben vir energije v Sloveniji. Kot je znano, je 60% slovenskega teritorija pokritega z gozdovi. Zato bi se Slovenija lahko v večji meri zanašala na izkoriščanje biomase. Danes se le 9,2 % potrebe po energiji pokrije z izkoriščanjem obnovljivih virov energije, pri čemer lesna biomasa predstavlja 3,2%.

Uporaba lesne biomase je najbolj razširjena v individualnih sistemih ogrevanja, tj. v gospodinjstvih.

Biomasa pa predstavlja tudi veliko priložnost za razvoj podjetij in industrije. Da bi spodbudili podjetja k iskanju in izkoriščanju poslovnih priložnosti na področju izrabe biomase, je Razvojna agencija Sinergija kot slovenski partner pristopila k projektu Biobusiness. Projekt je podprla Evropska komisija v okviru DG TREN programa Inteligentna energija za Evropo.

Razvoj podjetij na področju izrabe biomase postavljamo v ospredje gospodarske regeneracije regij, vključujoč najmanj raz-

vita podeželska območja. Projektni partnerji, le-ti prihajajo iz Španije, Nemčije, Finske in Madžarske, skupaj z energetskimi agencijami, lokalnimi skupnostmi in drugimi deležniki preučujejo že obstoječa podjetja s področja biomase in oblikujejo scenarije s priložnostmi za vzpostavitev novih podjetij v tem sektorju. Z analizo potencialo biomase v vključenih regijah, študijo trendov razvoja podjetij, raziskavo o prenosu tehnologij in tržnih priložnostih ter analizo zakonodajnega okvirja ocenjujemo trenutno stanje na področju izkoriščanja biomase. Na osnovi tega bomo pripravili vodnik priporočil.

S projektnimi aktivnostmi ciljamo na podjetnike, mala in srednje velika podjetja, investitorje, občine in vlado, energetske in razvojne organizacije ter tudi na civilni sektor. Z zaključkom aktivnosti v letu 2009 pričakujemo razvoj replikativne metode za razvoj biomase kot enega najpomembnejših obnovljivih virov energije in načrt za razvoj industrije in podjetij s področja izrabe biomase tudi v ostalih evropskih regijah.

Več o aktivnostih in rezultatih projekta si lahko preberete na uradni spletni strani projekta www.euro-biomass.com.

Lidija HORVAT

Model na področju energetskega upravljanja

Septembra leta 2007 se je začel izvajati projekt MODEL (»Upravljanje energetskih področij v lokalnih oblasteh«), ki želi pomagati lokalnim skupnostim spremeniti podobo svojega mesta in postati model (vzor) za svoje občane in druge evropske občine.

Francoska agencija HYPERLINK "<http://www.energie-cites.eu>" Energie-Cités je koordinator projekta MODEL, nacionalni vodja projekta v Sloveniji pa je Razvojna Agencija Sinergija. Projekt MODEL je podprla Evropska unija v sklopu programa »Inteligentna Energija Evrope« in francoska Agencija za okolje in energetsko upravljanje ADEME.

Glavni cilj projekta MODEL je povečati dejanske kapacitete lokalnih oblasti na področju energetskega upravljanja v 10 državah novih članicah EU in Hrvaške.

V projekt je vključenih 41 evropskih pilotnih občin, med katerimi je tudi 5 slovenskih občin (Cankova, Moravske Toplice, Puconci, Velenje in Gomja Radgona), ki so si zadali za nalogo spremeniti podobo svojega mesta in postati model (vzor) na področju energetskega upravljanja v lokalnih oblasteh tako za svoje občane kot tudi za druge evropske občine.

Za začetek aktivnosti je predvidenih 5 praktičnih ukrepov:

- angažirati občinskega energetskega menedžerja,
- vzpostaviti energetske enote v občinski administraciji,
- pripraviti lokalni energetski akcijski plan (AP) in razviti energetski informacijski sistem,
- pridobiti financiranje za konkretne investicije,
- izboljšati ozaveščenost občanov o možnih trajnostnih aktivnostih na področju energije.

Projekt MODEL ponuja številne prednosti za vsako mesto, od energetskih in finančnih prihrankov k boljši kvaliteti življenja! Postanite model tudi vi in spodbudite vaše občane in partnerje k sodelovanju!

Več informacij, kako postati model, lahko dobite na uradni spletni strani projekta www.energymodel.eu.

Larisa LOVRENČEC



Zbirna mesta oz. ekološki otoki

V skladu z Odredbo o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami podjetje Saubermacher&Komunala odvažna z zbirnih mest ločeno zbran papir, steklo, kovine in plastiko.

Odredba določa razporejenost zbirnih mest glede na število prebivalcev in gostoto poselitve, pogodba z občino pa število mesečnih odvozov. Zbirna mesta so predvidena zgolj za gospodinjstva. Da bi občani vedeli, kako pravilno razvrščati odpadke, so zabojniki označeni z napisi in se razlikujejo glede na barvo pokrova (rdeča pomeni, da je zabojnik namenjen zbiranju papirja, modra kovin, rumena plastike in bela in/ali zelena stekla).

Kaj ugotavljamo?

Določeni zabojniki so prehitro polni. Vzrok je lahko v premajhnem številu ali prostornini zabojnikov ali napoljenosti zabojnikov z neustreznimi frakcijami ali mešanimi komunalnimi odpadki (smetmi). Ugotavljamo tudi, da posamezna podjetja, predvsem gostinski obrati, trgovine, storitvena podjetja, uporabljajo zabojnike na zbirnih mestih, ki jim niso namenjeni in so zato prehitro polni. Podjetja morajo sama poskrbeti za tak odvoz na osnovi pogodbe! V podjetju Saubermacher&Komunala zaradi tega praznimo zabojnike na zbirnih mestih večkrat mesečno, nameščamo zabojnike večje prostornine in ob nepravilnem sortiranju zabojnike premeščamo. Ob zabojnikih občani odlagajo tudi kosovne odpadke (na primer štedilnike, plastične sani, večje kovinske odpadke in podobno) ter nevarne odpadke. Na ta način kazijo okolje in ogrožajo sebe in okolico.

Spoštovane občanke in občani!

Naprošamo vas, da dosledno upoštevate navodila o ločenem zbiranju odpadkov. Sistem ločenega zbiranja odpadkov na zbirnih mestih bo kakovostno zaživel le ob sodelovanju vseh – občanov, podjetij in podjetja, ki skrbi za ravnanje z odpadki.

Še nekaj koristnih nasvetov

Pred oddajo sekundarnih surovin zmanjšajte volumen odpadkov tako, da jih razstavite in stisnete, saj boste na ta način pripomogli k počasnejšemu polnjenju zabojnikov na zbirnih mestih.

V zabojnike za ločeno zbiranje papirja SODIJO:

- kartonska embalaža in lepenka
- ovojni papir in papirnate nakupovalne vrečke
- časopisi, revije, zvezki, knjige
- prospekti, katalogi
- pisemske ovojnice, pisarniški papir in podobno.

V zabojnike za ločeno zbiranje papirja NE SODIJO:

- embalaža za tekoča živila (npr. mleko, smetana, sokovi, čaj, voda in druge brezalkoholne pijače, paradižnikova mezza, mehčalec za perilo in podobno)
- z živili umazana ali prepojena papirnata in kartonska embalaža (na primer pladnji, kozarci in skodelice za enkratno uporabo, embalaža globoko zamrznjenih živil ter jedi in podobno)
- ovitek od čokolade
- samokopirni in plastificiran papir
- celofan
- natron vreče lepil, cementa, apna, krmil in podobnih sipkih izdelkov
- tapete
- higienski papir (papirnate brisače, prtički, robčki in podobno).

V zabojnike za ločeno zbiranje stekla SODIJO:

- steklenice in stekleničke živil, pijač, kozmetike, zdravil
- kozarci vloženi živil
- druga steklena embalaža.

V zabojnike za ločeno zbiranje stekla NE SODIJO:

- okensko, avtomobilsko in ekransko steklo
- steklo svetil (na primer steklo neonskih, halogenskih in žarilnih žarnic, stekleni senčniki svetil)
- pleksi steklo, karbonsko steklo in druge vrste stekla iz umetnih mas
- laboratorijsko in drugo ognjevarno steklo, keramika, kamenje in podobno.

V zabojnike za ločeno zbiranje kovin SODIJO:

- očiščene pločevinke
- očiščene konzerve
- pločevinke od pijač (iz aluminija in bele pločevine)
- pločevinasta posoda (očiščene ponve, lonci)
- pločevinaste igrače
- alu folija
- vsi drugi majhni kovinski odpadki (baker, cink, aluminij, bela pločevina ...).

V zabojnike za ločeno zbiranje kovin NE SODIJO:

- večje gospodinjne naprave
- pohištvo
- smuči
- veliki odpadki, ki jih zaradi njihove velikosti ali teže ni mogoče odložiti v tipske zabojnike.

V zabojnike za ločeno zbiranje plastike SODIJO:

- platenke pijač in živil
- očiščeni plastični kozarci in lončki
- očiščene plastične vrečke in folije
- očiščena plastična embalaža za tekoča živila.

V zabojnike za ločeno zbiranje plastike NE SODIJO:

- plastična embalaža nevarnih snovi ali njihovi ostanki (motorna in druge vrste mineralnih olj, sredstva za zaščito rastlin – pesticidi, barve, laki, redčila in podobno)
- kosovni plastični predmeti (otroške igrače, polomljeni plastični stoli in podobno).

Za dodatne informacije pokličite podjetje Saubermacher&Komunala na telefonsko številko 521-37-20 ali nas obiščite na Kopališki 2 v Murski Soboti od ponedeljka do petka med 7.00 in 15.00 uro.

Cenjene občanke in občani!

Z namenom, da bi z vzajemnimi močmi poskrbeli za življenja vredno okolje, prisluhnimo naravi, da bo neokrnjena počakala naše zanamce.

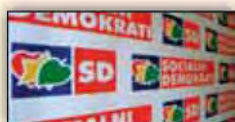


Primerjava tovornega prometa po mesecih v letih 2004, 2005, 2006, 2007 in 2008

Stanko SAKOVIČ • VIR: Mesečna statistika Direkcije za ceste - števno mesto MP Dolga vas

Mesec / leto	2004	2005	2006	2007	2008
Januar	24.957	57.679	68.317	97.925	101.554
Februar	29.315	63.177	70.336	103.956	113.027
Marec	32.353	70.046	80.881	119.077	113.183
April	29.356	73.556	73.909	100.752	118.216
Maj	51.873	74.210	83.788	112.604	114.435
Junij	56.540	73.930	81.864	111.544	114.100
Julij	61.972	73.816	83.486	113.442	125.570
Avgust	47.951	62.507	72.512	90.643	97.975
September	64.442	75.836	88.556	107.815	115.603
Oktober	69.430	81.203	93.314	119.940	
November	71.526	84.644	103.371	113.873	
December	61.909	72.937	84.380	98.555	
SKUPAJ	601.624	863.339	984.489	1.290.119	

Rezultati parlamentarnih volitev 2008 v Občini Beltinci



15,02 %

Socialni demokrati



7,74 %

Slovenska nacionalna stranka



16,64 %

Slovenska ljudska stranka + SMS



4,67 %

Nova Slovenija



0,24 %

Stranka slovenskega naroda



0,31 %

Zelena koalicija



0,29 %

Lista za čisto pitno vodo



0,10 %

Lista za pravičnost in razvoj



0,31 %

Zeleni Slovenije



9,12 %

Liberalna demokracija Slovenije



2,49 %

DeSUS



3,77 %

ZARES - Nova politika



35,20 %

Slovenka demokratska stranka



3,43 %

Krščansko demokratska stranka



0,65 %

Lipa

Odmevni kulturni dogodki v Beltincih

Kulturni dom in poročna dvorana nista samevala niti poletje

V Zavodu za turizem in kulturo smo čez poletje pripravili kar nekaj dogodkov, ki so odmevali tudi v vseh slovenskih medijih. Tako smo v torek, 8. julija, v poročni dvorani beltinskega gradu v sodelovanju z Avstrijskim kulturnim forumom pri avstrijskem veleposlaništvu v Ljubljani gostili mednarodno priznano slovensko pesnico Cvetko Lipuš, zamejsko Slovenko, živečo v ZDA, ki je pred številnim poslušalstvom brala iz svojih pesniških zbirk, tudi iz zadnje, Obleganje sreče, ki je izšla pred kratkim. Z avtorico se je pogovarjala dr. Vesna Kondrič Horvat, profesorica na mariborski Filozofski fakulteti.

Že kmalu po 38. Mednarodnem folklornem festivalu, pri katerem smo vsi zaposleni tudi aktivno sodelovali, smo domačemu občinstvu pripravili nepozaben večer v Kulturnem domu. V sredo, 30. julija, je namreč v do zadnjega kotička napolnjeni dvorani KD potekala vse-slovenska predpremiéra poetičnega dokumentarnega filma *Občutek za veter*, režiserke Maje Weiss po scenariju Ferija Lainščka, Dušana Šarotarja in Maje Weiss. Film, pri katerem je sodelovalo veliko

domačinov, je nastal po istoimenskem literarnem delu Ferija Lainščka in Dušana Šarotarja.

Predpremiere v beltinskem Kulturnem domu so se udeležili vsi glavni snovalci filma, projekciji pa je sledil sprejem za vse ustvarjalce, predstavnike medijev in obiskovalce, na katerem se je premierno predstavila tudi glasbena zasedba Bejla tenja, s katero je spontano odpel nekaj svojih uspešnic tudi domačin Vlado Kreslin.

Zahvaljujemo se Občini Beltinci, podjetjem Kodila d.o.o., M-Frut in vsem posameznikom, ki so pripomogli k uspešni izvedbi dogodka.

Filmsko je bil obarvan tudi začetek avgusta. V petek, 8. avgusta, smo v dvorani KD Beltinci pred sicer številčno skromno, a zato toliko bolj zadovoljno publiko predvajali slovenski film *Outsider* iz leta 1996.

Avgust je mesec, ko naša občina praznuje. Letošnje praznovanje občinskega praznika je potekalo skozi vse poletje pod skupnim imenom Beltinsko poletje. Osrednji dogodek praznovanja je bila slavnostna akademija, ki je na sam praznik, 17. avgusta, potekala v dvorani beltinskega KD. Zbrane je v začetku nagovoril župan Milan Kerman, letošnji slavnostni govornik pa je bil dr. Mitja Slavinec. Občina Beltinci je na slavnostni akademiji podelila občinske nagrade.

Ob slovesnosti je občina Beltinci s knjižnimi nagradami počastila tudi le-

tošnje zlate maturante iz občine Beltinci, Majo FRAS iz Dokležovja, ki je bila dijakinja Gimnazije Franca Miklošiča v Ljutomeru in postala zlata maturantka splošne mature, Janjo TRATNJEK iz Lipovec, ki je bila dijakinja Gimnazije Frana Miklošiča v Ljutomeru in postala zlata maturantka na poklicni maturi ter Jerneja ČINČA iz Beltincev, ki je bil dijak Gimnazije Murska Sobota in postal zlati maturant splošne mature.

V nadaljevanju je sledil kulturni program, v katerem so pod vodstvom Ignaca Duha nastopili pevke in pevci MePZ Melinci, učenke in učenci OŠ Beltinci z recitalom *V našen kraji* je lipou in letošnji jubilaranti, folklorna skupina Kulturnoumetniškega društva Beltinci. Posebna pohvala gre prav mladim recitatorjem in avtorjem pesmi, ki so se pod mentorstvom učiteljice Regine Ozmec še posebej izkazali. Kulturni program, ki ga je zasnovala Simona Cizar, je povezoval Boštjan Rous.

Sklepno dejanje praznovanja in hkrati glasbeni dogodek meseca je bil koncert mešanega zbora Coral Carmina Nova iz španske Malage, ki smo ga v okviru Mednarodnega festivala zborovske glasbe ORFEST v sredo, 20. avgusta, pod pokroviteljstvom Občine Beltinci gostili v župnijski cerkvi svetega Ladislava v Beltincih. Zbor, ki prav letos praznuje 40 let delovanja, je predstavil svoj bogat repertoar renesančnih zborovskih skladb in navdušil občinstvo tudi s priredbami tradicionalnih andaluzijskih melodij.

Ob tej priložnosti se Župniji Beltinci zahvaljujemo za prijazno sodelovanje.

September je mesec, ko načrtujemo nove vsebine, kljub temu pa ni minil brez dogodkov. Tako se je v sredo, 10. septembra, v dvorani KD odvijal glasbeno recitacijski dogodek *Hodil po zemlji sem naši ...*, ki ga je organiziralo Društvo medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Murska Sobota.

V soboto, 13. septembra, pa je v poročni dvorani beltinskega gradu z monodramo *Govor malemu človeku* nastopil Vlado Novak, nepozabni avtomehanik Gajaš iz filma *Petelinji zajtrk*.



Avtorji filma *Občutek za veter* na predpremiéri.

Simona CIZAR, ZTK BELTINCI

Gostovanje na mednarodnem festivalu folklorne v Zagrebu

Folklorna skupina Kulturno umetniškega društva Beltinci pod vodstvom Dragice Kolarič je v mesecu juliju tega leta gostovala na enem izmed večjih prireditev folklornih plesov v svetovnem merilu, na Mednarodnem festivalu folklorne v Zagrebu (Medžunarodna smotra folklorne Zagreb). Tradicionalni, že 42. festival se je odvijal med 16. in 20. julijem, naša folklorne pa se je tam mudila 3 dni.

Iz Beltincev smo se v petek, 18.7. folklorniki z avtobusom odpravili ob dveh popoldne. Pot nas je v lepem sončnem dnevu vodila preko mejnega prehoda Ormož mimo Varaždina po avtocesti vse do Zagreba. Prišli smo ravno ob pravem času, saj nas je pričakala večerja v restavraciji študentskih domov »Cvetno naselje«, kjer smo tudi bivali v času gostovanja. Sledil je kratek ogled mesta, nato pa vožnja do Trga bana Jelačića, prizorišča večernih nastopov folklornih skupin. Nastopili smo kot tretji za folklornimi skupinami iz Mehike in Španije. Nastop je potekal gladko, brez kakršnihkoli zapletov, kljub temu, da nas je gledalo kar lepo število obiskovalcev in je bila trema seveda prisotna.

V soboto, 19. julija, pa smo zaplesali kar dvakrat in sicer zjutraj ob deseti uri, tako kot prejšnji večer na Trgu bana Jelačića, ob devetih zvečer pa na glavni prireditvi pred kamerami hrvaške radiotelevizije na Gradcu, v neposredni bližini hrvaškega parlamenta. Imeli smo kar nekaj prostega časa pred nastopom, ki smo ga izkoristili za pohajkovanje po centru Zagreba in za krajši oddih v enem izmed zagrebških barov. Ob devetih pa se je začelo zares. Na večerni prireditvi so poleg naše folklorne nastopile še folklorne skupine iz Hrvaške, Francije, Grčije, Indije, Litve in Rusije. Nastop je potekal pod budnim očesom režiserja hrvaške televizije, ki nam je že pred samim nastopom dajal napotke in informacije. Odplesali smo odlično in prav dobre volje smo se lahko vrnili v Cvetno naselje na zaslužen počitek.

Nedelja je za nas potekala v zelo sproščenem duhu. Nastopov nismo imeli, tako da nam je ostalo več časa za ogled mesta.



Tisti redki, ki so vstali bolj zgodaj, so se lahko udeležili maše v zagrebški katedrali, vsi skupaj pa smo se dobili točno opoldne v mestni hiši na svečani pogostitvi. Voditelje folklornih skupin sta v sejno sobo sprejeli ga. Jadranka Kosor, podpredsednica hrvaške vlade in Željka Janes Beneti, glavna organizatorica festivala in nam z vzpodbudnimi besedami zaželeli, da se še kdaj snidemo.

Tako. S tem se je končalo našo gostovanje v Zagrebu. Nekateri plesalci naše skupine so imeli to čast, da so lahko že drugič nastopili na tako velikem festivalu, za vse ostale pa je bila to vsekakor velika izkušnja. Glede na to, da smo se imeli zelo lepo, upamo, da se še kdaj udeležimo zagrebške smotre.

Dragica KOLARIČ

Mešani pevski zbor sv. Ladislava

Vsaka skupina, društvo ali združenje pač enkrat rado naredi pregled nad tistim, kar so v nekem obdobju naredili, dosegli in izvedli. Za takšen pregled smo se odločili tudi mi, člani in zborovodja Mešanege pevskega zbora sv. Ladislava. Za nas je bilo leto 2008 kar pestro.

Takoj po božični polnočni maši, torej na prvih pevskega vajah v novem letu 2008, smo se začeli aktivno pripravljati na

velik projekt, ki je zaobjel celotno župnijo Beltinci, to je na slovesno sveto mašo, ki jo je ob blagoslovitvi Doma Janka Škrabana daroval murskosoboški škof Marjan Turnšek. Ob tako velikem projektu smo sodelovali z vokalno skupino Laetitia. Naslednji nastop v tem letu pa smo izvedli v okviru občinske proslave ob slovenskem kulturnem prazniku.

Po 10-ih letih pa je bila župnija Beltinci znova tista, ki naj bi organizirala 10. dekanjsko revijo pevskega zbora lendarvske dekanije. To je bil še en projekt, ki smo se ga lotili z veliko vnemo in veseljem. Tako se je 13. aprila v župnijski cerkvi zbralo osem

pevskega zbora in tri vokalne skupine. Število udeležencev se je približevalo številki 200. Ušesom nadvse prijetno je v popoldanskih urah v cerkvi, polni ljudi, zadonela cerkvena zborovska melodija. Ob tej priložnosti smo se za aktivno delo na področju cerkvene glasbe in zborovodstva zahvalili še dolgoletnemu organistu beltinske župnije, gospodu Andreju Maroši. Po reviji smo zbrane zборе tudi pogostili. Ob tej priložnosti se želimo še enkrat iskreno zahvaliti vsem gospodinjam, ki so se na našo prošnjo, da bi napekle nekaj peciva in pogač, odzvale v zelo velikem številu in spekle zelo veliko slastnih dobrot.



Člani MePZ sv. Ladislava pred župnijsko cerkvijo.

Kot vsaka druga organizirana skupina smo tudi mi v mesecu juniju pripravili piknik in se ob petju, glasbi ter dobri hrani sprostiti, nasmejali, razvedrili in poklepotali. Potem pa so tudi za nas prišle zaslužene počitnice.

Pa so hitro minile in po dveh mesecih smo se zopet zbrali na pevskih vajah. Namreč, iz slovenskega Cecilijinega društva

smo dobili sporočilo, da v mesecu septembru pripravljajo 15. festival slovenske cerkvene glasbe, na katerem bo nastopilo šest izbranih slovenskih cerkvenih zborov. Šest zato, ker je v naši deželi šest škofij in vsak zbor je predstavljal eno izmed teh. Tako so kot predstavnik murskosoboške škofije izbrali zbor beltinske župnije, torej nas. Temu povabilu, s katerim nam je bila izkazana po-

sebna čast, smo se seveda z veseljem odzvali. To pa je s seboj prineslo tudi nekoliko bolj zgodnji pričetek s pevskimi vajami.

V nedeljo, 7. septembra, smo na Kapelskem Vrhu v župniji, od koder prihaja naš novi kaplan, izvedli koncert. Teden dni pozneje pa smo se ob opoldanskem bitju plati cerkvenega zvona odpravili v Cerklje na Gorenjsko, kjer se je odvijal prej omenjeni festival. Trenutki, preživeti na tem festivalu, so nam dali novih moči za delo v prihodnje.

V letošnjem letu smo se torej udeležili in tudi pripravili kar nekaj dogodkov, vložili precej dela in na pevskih vajah preživeli veliko veselih, smeha in petja polnih trenutkov. Pojemo s srcem in z veseljem. Ob tem pa nas spremlja še vodilo »Kdor poje, dvakrat moli.« Pevke, pevci in zborovodja Mešanega pevskega zbora sv. Ladislava se tega dobro zavedamo. Zato pa vabimo tudi vas, faranke in farani beltinske župnije, da se nam pridružite.

Leto še ni naokrog, pred nami je še advent in božična maša. Z nasmehom na obrazih in s toplim občutkom v srcih se že pripravljamo na rojstvo našega Odrešenika.

Za zbor: Danijel ŠKAFAR

Večer ljudskih pesmi in napevov v Lipovcih – Kaj veseli bi ne bli

Korenine ljudskega petja v Lipovcih segajo daleč nazaj. Nekoč so si ljudje trdo kmečko življenje lajšali s petjem, zlasti skupinskega dela si ni bilo mogoče zamisliti brez le tega. Ljudska pesem nas torej spremlja, je del naše zemlje in našega življenja, del slovenske kulturne dediščine. Del te kulturne dediščine smo želele ohraniti tudi lipovske ljudske pevke.

Zadnjih 12 let smo doživele preporod v sestavi in aktivnem udeleževanju, navezale stike z drugimi skupinami ljudskih pevk in pevcev. Udeležujemo se revij ljudskega petja na občinski in regionalni ravni. Spoznale smo veliko prijateljev ljudskega petja, ki so nas vabili na svoje prireditve. Da jim to nekako povrnemo, smo 31. maja letos priredile Večer ljudskih pesmi in na-

pevov. V programu so nastopile ljudske pevke iz Kaple na Kozjaku, godci Škopjenki, prav tako iz Kaple, pevci iz Lipe, pevke iz Vučje vasi, pevke KUD Janko Živko iz Poljčan, mešani pevski zbor Štefan Kuhar iz Bratoncev, ljudski pevci iz Bučečovcev, fantje iz Male Nedelje, ljudske pevke od Grada in domače lipovske ljudske pevke.

Nekatere pevke skupine so prišle v Lipovce že pred nastopom in si ogledale naš kraj, obiskale galerijo izdelkov iz slame družine Smodiš in bile nad vsem navdušene. Prisotni smo vstopili tudi v kapelo sv. Petra in Pavla ter skupaj zapeli nekaj pesmi ob zadnjem šmarničnem dnevu.



Lipovske ljudske pevke z Milanom Zrinskim, ki je program povezoval

Program večera se je začel ob 18. uri. Dvorano vaškega doma so napolnili nastopajoči in drugi obiskovalci. Lepo je bilo slišati lepo ljudsko pesem iz različnih krajev Slovenije. Prisotne so nagovorili predsednica KUD Lipovci, predsednik KS Lipovci in župan občine. Milan Zrinski, ki je program povezoval, nas je nasmejal s svojim humorjem in originalno iznajdljivostjo. Za delo na področju ohranjanja ljudskega petja in ljudskega izročila ob vodenju oddaje na Murskem

valu »Kak je in da fajn bilou« je prejel priznanje Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. V odsotnosti vodje Javnega sklada – izpostava M. Sobota Geza Kišfalvija sta mu priznanje izročila župan Občine Beltinci Milan Kerman in Vera Bezjak

KUD Lipovci je podelil vsem pevskim skupinam zahvalne listine in skromen spomin na srečanje. Ker smo lipovske ljudske pevke tudi članice TD Lipovci, nam je predsednik našega TD

izročil šopek z zahvalno listino za dolgoletno sodelovanje.

Na koncu več kot dvournega pevskega programa smo veselo srečanje s pesmijo in glasbo ter plesom ob jedachi in žlahetni kapljici nadaljevali na travni površini zunaj vaškega doma pozno v noč.

Zahvaljujem se KUD Lipovci in vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji te prireditve.

Vera BEZJAK, vodja ljudskih pevk

Odprtje stalne razstave Būjraštvo na reki Muri

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je v okviru tradicionalne prireditve »Būjraški dnevi« v Ižakovcih uradno odprl stalno razstavo BŪJRAŠTVO NA REKI MURI.

Stalna razstava je postavljena v »Brežni hiši« na »Otoku ljubezni«. Postavitve je izvedel Pokrajinski muzej Murska sobota ob sodelovanju mojstrov – būjrašev iz Ižakovcev.

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je stalno razstavo postavil s pomočjo sredstev iz projekta Mlinarska pot (1. faza) in Ministrstva za kulturo RS.

V programu ob odprtju razstave je »Brežno hišo« in zavetnika mlinarjev,



Utrinki iz odprtja razstave.

būjrašev, brodarjev, čolnarjev sv. Nikolaja blagoslovil pomožni škof msgr. dr. Peter Štumpf.

Stalna razstava je odprta vsak dan v času od 09.00 do 18.00 ure.

Elica HORVAT, v.d. direktorice

Obiskali so nas prijatelji iz Hamiltona

Začelo se je (naše prijateljevanje in sodelovanje) leta 2000, ko so bili mladi folklorniki OŠ Beltinci tudi v počitniškem času pripravljene z veseljem nastopiti za člane slovenske šole iz Hamiltona in jim skušali na samosvoj simpatičen način približati izročilo njihovih babic in dedkov, ki so zapustili domovino ...in po kateri mnogi še vedno hrepenijo in je ne bodo nikoli pozabili. Naše prijateljevanje se je nadaljevalo in poglobilo leta 2004,



Srečanje prijateljev v kulturnem domu

saj smo se » že poznali« in na podlagi teh dejstev in ker je vodja in duša slovenske šole in Slovencev v Hamiltonu gospa Darinka Zorko Ferletič, domačinka iz Gančan prijateljica gospe Milice Šadl, je leta 2005 sledilo povabilo za gostovanje mladih folklornikov v Kanadi. Naj je bilo to komu všeč ali pa ne, dejstvo je, da ne moreš povabiti nekoga, ki ga še nisi srečal in ki ga ne poznaš. Tega, kar je skupina mladih in njihovi spremljevalci doživela v Kanadi, ne bomo nikoli pozabili in ravno zato smo se na ponovni obisk naših prijateljev toliko bolj zavzeto pripravljali, kajti zavedamo se, da jim vsega njihovega gostoljubja nikoli ne bomo mogli povrniti. **MOJA PRVA DOLŽNOST JE, DA SE ZAHVALIM VSEM, KI STE NAM NA KAKRŠENKOLI NAČIN POMAGALI.** Spoštovani, preveč Vas je bilo, da bi si Vas upala začeti naštevati in se ne bati, da bi koga izpustila. **ISKRENA HVALA VSEM** v imenu KD

»MARKO«. V zahvalnem pismu, ki je prišlo po odhodu, je bilo med drugim zapisano:

*THANK YOU
EVERY ACT
OF KINDNESS*

Plesali smo v Belgiji

Meseca julij in avgust, počitniška meseca... Večina mladih jih preživi v brezdelju, počitku, nekateri pa tudi ne. Vsekakor pa dva počitniška meseca nista minevala v brezdelju za 26 mladih folklornikov KD Marko, saj so se vneto pripravljali na 14- dnevno gostovanje v Belgiji. Vaje za sodelovanje na festivalu v Affligenu so se dejansko začele že maja, intenzivno -od dve do tri ure na dan - pa v drugi polovici julija ob tem, da je vsaj polovica fantov in deklet tudi delala, da bi si zaslužili za potne stroške ali vsaj za žepnino in tako razbremenili starše.

Gostovanje je bilo nekako razdeljeno po tednih: prvi teden smo prežive-

*TRANSFORMS
THE WORLD
AROUND IT
WITH ITS BEAUTY
AND LIGHT.*

*V prevodu:
Vsako prijazno dejanje
s svojo lepoto in zvestobo
spreminja svet okrog sebe.*

*THANK YOU FOR
THE BEAUTY AND LIGHT
YOU HAVE
BROUGHT INTO MY LIFE.*

Hvala za lepoto in svetlobo, ki si jo prinesel (ste jo prinesli) v moje življenje.

In med drugim še: »Iskrena hvala vsem, ki so vam pomagali, še posebej pa staršem folkloristov. Naši otroci pravijo, da je bilo najlepše v Prekmurju. Prosimo, ostanimo tako dobri prijatelji še naprej.«

Žal mi je, spoštovani, da niste mogli doživeti veselja otrok in njihovih spremljevalcev ob kopanju v Moravskih Toplicah, kako so uživali na vožnji z brodom čez reko Muro, pletli iz slame pri Smodiševih v Lipovcih in svoje »izdel-

li pri družinah in se družili s folklorno skupino iz Affligema, drugi teden pa smo se preselili v Dendermonde, spoznali »naše« nove družine in nastopili na mednarodnem festivalu.

Belgijski gostitelji so se neizmerno trudili, da bi se počutili lepo, da bi nam pokazali čim več njihove domovine. V obeh mestih so nas družine vzele za svoje, mislim pa, da so jim pri tem v veliki meri pomagali tudi moji folklorniki s svojim znanjem angleščine, s svojo otroško dobrosrčnostjo, lepim obnašanjem in dobrimi nastopi.

V Affligemu smo en večer namenili izmenjavi plesov: Mi smo spoznali flamske plese, oni pa prekmurske. Obiskali smo zabavišni park, kjer smo uživali v plavanju, odbojki na mivki in tekvoodoju. Z velikim pričakovanjem smo potovali v Bruselj. Ne da se opisa-

ke« skrbno shranjevali, da jih bodo pokazali doma, nepozabno je bilo druženje z Dimeki, saj ni bilo nobenega, ki se ne bi poskušal popeljati s »starim« koleksom«. Že prvi večer so vsi vedeli, kaj so krapci in kar odmevalo je krapci...», kje pa jih je več. Tudi langaši se že pečejo v Hamiltonu po receptih beltinskih ljudskih pevk, o pajanem kruju pa ne velja izgubljeni besed. V spominu bo še dolgo ostal obisk lončarja – gospoda Bojneca v Filovcih, prav tako obisk muzeja v Murški Soboti in Beltincih. Prijeten je spomin na skupni večer v kulturnem domu z nadaljevanjem v novi gasilski dvorani, kjer so se ob glasbi in pesmi tkala nova prijateljstva in obujali spomini.

Tudi Šiferjeva pesem Za prijatelje že odmeva po slovenski šoli v Hamiltonu, ob tem pa se slovenski otroci že pridno učijo novih slovenskih besedil o jeseni, rožicah, sončku, saj je iz Beltincev zopet »prišel velik paket novih besedil.«

Postali smo prijatelji, prijateljstvo vztrajno negujemo in upam, da bo tako ostalo še dolgo.

Spoštovani, iskrena hvala vsem za pomoč, ste naši prijatelji in še večji prijatelji Slovencev v Hamiltonu.

Jelka BREZNIK

ti vsega, kar smo videli in doživeli. Atomium – zgrajen leta 1958 ob svetovni razstavi in ki predstavlja molekulo železovega kristala in je visok 103 metrov. Manneken Pis, o katerem se pleče več legend in mimo katerega se sprehajajo trume turistov(komaj smo si izborili prostor za skupinsko fotografijo). Na glavnem trgu je mogočna mestna hiša in številne druge zgradbe, ki so zgrajene v prevladujočem gotskem slogu. Belgija, dežela čokolade: v vseh mestih smo videli mnogo čokoladnic z dišečo čokolado in pecivom in naj mi mame ne zamerijo, vse je bilo videti mnogo lepše in boljše, bolj dišeče kot doma. Belgija je tudi dežela piva, kar smo preizkusili mnogo bolj kot čokolado. Obiskali smo muzej piva z obvezno degustacijo le tega, da o trgovinah, kjer prodajajo le pivo in to od 250 do 280 različnih

vrst, ki mora biti natočeno v točno določene kozarce, sploh ne govorimo. To morate poizkusiti! Na bruseljskem Velikem trgu so ravno začeli pripravljati razstavo cvetlične preproge. Pri opazovanju izdelave le-te smo postali pozorni na domačo govorico in že je pesem Dan ljubezni donela iz grl dekliškega pevskega zbora iz Koroške in prekmurskih folklornikov. Sprehajali smo se po številnih ulicah s še številnejšimi restavracijami na prostem, kjer pa ni bilo videti preveč krompirčka, čeprav slovi Belgija kot država, kjer ga znajo najboljše pripraviti. Z avtobusom smo se zapeljali tudi mimo evropskih institucij. Polni vtisov smo že začeli razmišljati o prekmursko-belgijskem večeru pri eni od gostiteljskih družin. Gostiteljske družine so prispevale belgijske specialitete, naši folklorniki pa so se trudili z dodolami in kisilakovimi rezanci. Da je bilo vse odlično, so dokazovali prazni krožniki. V celoti gledano smo pri družinah spoznavali veliko njihove hrane, ki se v marsičem razlikuje od naše. Pesem in ples sta donela do ranih jutranjih ur. Moram zapisati, da so me naši folklorniki presenečali predvsem v pozitivnem pomenu besede. Kljub velikim naporom, malo spanja, dolge odsotnosti od doma so bili vedno polni energije, zato jim je bilo

tudi dovoljeno »žuriranje«. Po nappornem večeru so bili zjutraj že pripravljene za pot v Antwerpen, prestolnico mode in diamantov in niti zelo spremenljivo vreme (dokaj hladno) ni moglo preprečiti veselega razpoloženja in iskanja novih dogodivščin. Veličastna železniška postaja je nekaj posebnega, v mestu je deloval tudi baročni slikar Rubens. Po najzanimivejših mestnih ulicah smo se zapeljali z vlakcem. Na številnih zgradbah vihrajo zastave članic Evropske unije, kljub temu, da to ni glavno mesto. V Belgiji so trije uradni jeziki: flamščina, francoščina in nemščina. Vsi Belgijci, ki smo jih

spoznali, pa odlično obvladajo še angleščino. Skupaj smo si ogledali še muzej ladij, potem pa pohajkovali po svoje. Zvečer pa novim izzivom naproti. Če bi obveljala beseda daleč najstarejše članice odprave, bi udeležba na »raafj parti« odpadla. Ampak obveljala je volja večine. Naša mladina se je ob več kot tisoč domačinih zabava, da jih je bilo veselje obenem strah gledati. Še ene podobne prireditve smo se udeležili zaradi dobrih izkušenj, ki pa se je od prve razlikovala po tem, da smo si številni, ki niso želeli plesati pod odrom, razgrnili odeje po ogromni travnati površini in se pogovarjali ob svečah. S simpatijami je bilo med

našimi družinami sprejeto dejstvo, da smo se nekateri v nedeljo udeležili sv. maše. Zelo hitro je minil teden v Affligemu, komaj smo se spoznali, navadili in že se je bilo potrebno posloviti, s skromnimi darilci, s stiskom roke in objemom Ob pesmi Nepričakovan dan, ki je žalostno donela iz trobente našega Mihe, smo članom družin, ki so se zbrali ob avtobusu, pomahali v pozdrav s hvaležnostjo v srcu ter povabilom, naj nas obiščejo v Sloveniji, da jim bomo lahko vrnilo njihovo gostoljubnost, predvsem pa, da bodo Slovenijo bolje spoznali. Ugotavljali smo, da sta izmed 12 družin bila le dva člana v naši domovini, da večina ne pozna (razen glavnega mesta in Pirana) Slovenije. Mi smo se čudili in muzali ob vprašanjih, ali pri nas govorimo rusko, ali smo že jedli pice in pomfri, ali poznamo internet in mobitele,

hkrati pa se pogovarjali, kako malo je Slovenija prepoznavna med običajnimi ljudmi. Nekateri so sicer razmišljali v smeri, da recimo oni manj potujejo v primerjavi z Nizozemci, da če, potem bolj na Hrvaško, ker Slovenije ne poznajo. O tem sem se na lastne oči prepričala v turistični agenciji, kjer je na pol strani pisalo o Sloveniji (Ljubljani, Bledu, Piranu in Škofji Loki), o Hrvaški pa je bil na polici propagandni material na 8 barvnih listih. Pa ne zato, ker smo to bili mi, ampak kdorkoli bi bil na našem mestu, na takšen način bi se morala Slovenija predstavljati Evropi. To smo posebej spoznali, ko smo se v Bruslju sprehajali z majicami z napisom I FEEL SLOVENIA, ko se je za nami obrnil marsikateri pogled (ter spoznali mlade iz okolice Ljubljane – seveda s pomočjo enakih majic) in je bilo slišati »O Slovenija!« Tudi z izobešeno zastavo na avtobusu, ki nas je spremljala od Beltincev in nazaj do Beltincev smo pomagali k prepoznavnosti naše domovine.



Marki - veseli po uspešno opravljenem nastopu.

Jelka BREZNIK

Živahno od pomladi do jeseni

S prvimi pomladnimi žarki se je začelo prebujati tudi naše društvo, ki si je za pomlad in poletje zadalo kar nekaj nalog. Če želimo, da bo naša vas ostala lepa in čista, je treba osveščati že naše najmlajše, ki so letos, tako kot že nekaj let, pridno pomagali na aprilski očiščevalni akciji.

Poskrbeli smo za okolico in naravo doma, nato pa smo se 4. 5. s kolesi odpravili raziskovat domačo občino. Zbrali smo se pri vaškem domu in se skozi Beltince odpeljali na Otok ljubezni. Tu smo se odpočili, kakšno rekli, se pozabavali, nato pa smo se po gozdni poti ob reki Muri zapeljali še do ciglarske vasi in uživali v bogatem gozdnem zelenju in murskem zraku. Kolesarjenja se nas je udeležilo 30, zastopane so bile vse generacije.

V mesecu juliju ponavadi začnemo z dopusti, za TD pa se je takrat delo šele začelo. Člani društva smo pomagali na tradicionalni 20. krumplovi noči, ki je letos trajala dva dni, zato dela ni zmanjkalo. Vmes smo se že pripravljali na folklorni festival, kjer so se naše deklice predstavile z dramatisacijo o prebiranju krompirja, ljudski pevci so zapeli pesem O Lipi in o kruhu, v kuhinji pa smo predstavili našo že tradicionalno kulinariko, to sta langaš in pomfri.

Vroč avgust je v naš kraj v času občinskega praznika pripeljal kolesarje, rolarje in pohodnike, ki smo jih pogostili s pijačo in prigrizkom.

23. avgust je bil še en delovni dan za društvo. Naša ekipa se je ob dnevu krompirja z langašem predstavila na pomurskem sejmu. Poželi so veliko zanimanje in seveda pripravili veliko langaša.

Verjetno ste nas opazili tudi na vaških

igrah. Sodelovali smo v ekipi KS. Tokrat smo se pomerili v športnih igrah in zasedli 2. mesto.

Zadnji avgust je postal za naše društvo prelomnica. Zaradi velikega zanimanja za langaš smo se odločili, da bomo pripravili prireditev, ki bo namenjena samo pripravi le-tega. Začela se je langašijada, »tekmo vanje« v pripravi krompirjevega langaša. Zaradi skromne prijave ekip prireditve nismo obešali na velik zvon, vendar smo bili zelo prijetno presenečeni, saj nas je obiskala množica ljudi, večina iz okoliških krajev. Na tej prireditvi so obiskovalci poleg langaša lahko poskusili tudi prave domače dödole, ki jih pripravlja ekipa TKD iz Puconec.

Nismo še dobro pospravili posode in pribora, že je bil tu 6. september, ko smo se udeležili 8. Svetovnega festivala praženega krompirja v Črni na Koroškem. Pripravili smo pražen krompir z bučnim oljem in bučnimi semeni in langaš, ki je v domovini kralja Matjaža požel veliko zanimanja.

14. septembra smo se preizkusili v kuhanju bučne enolončnice v Lipovcih, oktobra pa nas čaka še en izziv: kuhanje dödolov v Puconcih. Po tem dogodku bomo verjetno ves kuhinjski pribor pospravili in ga shranili do pomladi.

Ob tej priložnosti bi se želela vsem, ki ste kakorkoli sodelovali z nami in nam pomagali, iskreno zahvaliti in vas hkrati povabiti še k nadaljnjemu sodelovanju.

Z bogato jesenjo se bo zaključilo tudi naše delo na prostem. To pa še ne pomeni, da bomo pozimi lenarili. Dolge zimske večere si bomo krajšali z uricami ročnih del, na katere vas že zdaj vabim. Natančne podatke bomo ob pravem času objavili tudi na internem kanalu. Vsa vabila, ki jih kje objavljamo, veljajo za vse krajane skupaj in za vsakega posebej. Veseli bomo vaše udeležbe.

Melita OLAJ, predsednica TD Lipa



Na langaš je treba počakati tudi na langašijadi.

Tradicionalni 6. praznik buč – pozdrav jeseni v Lipovcih v mednarodni sestavi

V nedeljo 14. septembra 2008, je Turistično društvo Lipovci organiziralo tradicionalni 6. Praznik buč – pozdrav jeseni. Soorganizator je bil Zavod za zdravstveno varstvo iz M. Sobote s programom »Živimo zdravo«. Takšno sodelovanje je plod prepletanja aktivnosti med TD Lipovci in omenjenim zavodom po programu »Živimo zdravo«, ki ga vodi prim. mag. Branislava Belovič, dr. med.

Priprava za letošnji praznik je bila intenzivna. Poleg velikega občinskega šotora smo postavili tudi dva manjša. Vreme v tem letnem času namreč ni stanovitno, tudi občasni blagodejni dež nas ni smel motiti in zato smo morali vsem nastopajočim zagotoviti streho nad glavo. Program letošnjega praznika je bil tako rekoč celodnevni. Že okrog 10. ure dopoldne so začele prihajati ekipe, ki so se pomerile v kuhanju bučne enolončnice po kriterijih, ki jih je pripravil ZZV MS. V kuhanju bučne jedi je tekmovalo kar dvanajst ekip iz različnih krajev in iz treh držav. Iz Slovenije so bile ekipe iz krajev Bratonci, Gaberje, Ižakovci, Lipa, Rakičan, Kapla (Koroška), Puconci, Žitkovci (s.p. Tikev), Vuhred, Stara cesta; iz Madžarske je prišla ekipa Števanovcev in iz Hrvaške ekipa iz Štrigove, torej mednarodna zasedba. Točno ob 11. uri je predsednik ocenjevalne komisije, kuhar Jaka, pozval ekipe k začetku kuhanja, ki je trajalo približno uro in pol. Sledila je pokušina jedi z ocenjevanjem različnih, toda enotnih kriterijev.

Kulturni program se je začel ob 14. uri. Po novo skomponirani »bučni himni«, ki so jo zapele lipovske ljudske pevke, so sledili nagovori predsednika TD Lipovci, vodje programa »Živimo zdravo« iz ZZV MS, predsednika KS Lipovci in župana občine Beltinci. V nadaljevanju programa je nastopila recitatorka iz OŠ

Beltinci, skupina mladih plesalcev iz Radelj je zaplesala venček plesov, zaigrali so beltinski tamburaši in muzikaši iz Kaple, venček plesov je zaplesala folklorna skupina iz G. Petrovci, zapele so tudi ljudske pevke iz Madžarske. Med programskimi točkami je predsednik ocenjevalne komisije razglasil doseženi vrstni red ekip v kuhanju bučne jedi in vsaki podelil priznanje. Tretje mesto je dosegla ekipa koordinatorke programa Živimo zdravo iz Ižakovcev, drugo mesto ekipa koordinatorke programa Živimo zdravo iz Rakičana in prvo mesto ekipa iz pobratenege TD Vuhreda. Simbolične nagrade za naj aranžmaje lipovskih gospodinjstev so prejele družine Legen, Slavic in Sraka. Posebna komisija za ugotavljanje najtežje buče na prizorišču je objavila, da je celih 160 kg tehtala buča Sonje Gregorinčič iz Zgornjega Kamenščaka, ki si je prislužila prvo nagrado 100 evrov. Drugo nagrado za 80 kg težko bučo in 50 evrov si je prislužila TD Stara cesta, tretjo za 43 kg težko bučo pa družina Zver iz Lipovec, ki je dobila 25 evrov.

Ocenjevalna komisija TD Lipovci, ki je celo leto spremljala urejenost domačij, je slovesno objavila, da si je laskavi naslov »Najdomačije« za leto 2008 prislužila domačija družine Vinkovič, Lipovci 105.

16. mednarodna likovna kolonija IZAK Lipovci 2008

Društvo Aquila nadaljuje s svojim delom. V letu 2007 je društvo izpeljalo jubilejno 15. Likovno kolonijo Izak Lipovci in ob koncu leta izdalo tudi bogat priložnostni zbornik.

Letos poleti pa se je odvijala že 16. Likovna kolonija Izak Lipovci, ki je bila spet mednarodna.

Upravni odbor društva in umetniški vodja Peter Vernik sta letos v Lipovce povabila še 8 drugih umetnikov, ki v lipovski koloniji niso prebivali v komercialnih apartmajih oz. kakšnih domovih, kot je to navada v drugih kolonijah, ampak so bili nastanjeni po domačijah v Lipovcih. Tako so se med sodelujočimi umetniki in njihovimi gostitelji stka-



Mladi na prazniku buč.

Prejela je priznanje in simbolično nagrado – izdelek iz slame.

Za otroke smo organizirali delavnico slikanje buč, ki jo je vodila Tanja Zver, vzgojiteljica vrtca Beltinci – enota Lipovci, s pomočjo ZZV MS (Buzeti in Sušec), pa tudi delavnico izdelovanja vitaminskih nabodal iz svežega sadja. Aktivna povezovalka med TD Lipovci in ZZV MS je bila Emica Mesarič.

Poleg razstave buč so članice TD Lipovci in koordinatorke programa »Živimo

zdravo« razstavljale še bučne specialitete, tudi bučni kruh. Bučni sladoled je slaščičarna Pikapolonica ponujala zastoj. Dve bučni torti pa sta lastnika zamenjali z žrebom.

Povezovalce programa Milan Zrinski je po objavi donatorjev predal »taktirko« glasbeni skupini Feeling.

Hvala vsem donatorjem ter sodelujočim pri pripravi in izvedbi našega skupnega praznika!

Janko BEZJAK, predsednik TD Lipovci

le zanimive vezi in kontakti, ki ostajajo tudi po koloniji.

Z Gorenjske je prišel slikar in grafik Franc Berčič Berko, ki je v koloniji ustvaril delo z motivom rokava reke Mure, s katero se je med kolonijo tudi precej družil in jo občudoval. Iz Kamnice pri Mariboru je kar z vlakom, otovorjen z nahrbtnikom in vso slikarsko opremo, pripotoval slikar Zmago Kovač. Ustvarjal je v debeli senci bližnjega gozdiča ali na prijetnem jutranjem soncu lipovskih polj. Še posebej je bil zadovoljen z razumevanjem njegovega vegetarijanskega načina prehranjevanja, saj je imel v izobilju številne specialitete te vrste. Oba sta bila nastanjena pri Andreju Žaligu. Umetniški vodja Peter Vernik, stari znanec in prijatelj številnih Lipovčarjev, je bil nastanjen v »svoji« stalni sobi pri Jerebicovih. Zanj so bili najbolj naporni obhodi po Lipovcih in to predvsem zaradi številnih povabil na obisk. S Petrom je iz Maribora prišla še Karmen Šnut, ki je s sabo pripeljala še

hčerkico Michelle. Nastanjeni sta bili pri Srakovih v Lipovcih 64, kjer je Karmen ustvarila nekaj pejsažev. Michelle pa je v Lipovcih uživala v igri z domačimi otroci in živalmi, predvsem pa ob velikih porcijah zelene solate.

Iz Primorske, kjer se ukvarja z umetniško-ekološko-izobraževalnimi projekti, je prispel akademski slikar Aleš Sedmak, ki je spotoma v Ljubljani pobral še kolegico iz študentskih let Mileno Gregorčič. Aleš je bil nastanjen pri družini Jona, ustvaril je nekaj zanimivih krajin, poleg tega pa se je ukvarjal še s priložnostnimi fotografijami, ki so jih naredili nekateri udeleženci in organizatorji ter s snemanjem le-teh na priložnostne CD-je. Milena, ki ji je v teh vročih dneh še kako prav prišla njena paljača, je bila nastanjena na domačiji Luk, kjer je zadaj v gozdičku ustvarila nekaj del z motivom neba nad našo ravnico.

Edini poleg Petra, ki je pred leti že bil udeleženec kolonije, Enver Kaljanac, je prispel iz Velenja. Prebival je na domači-

ji Jakob v Beltincih, ustvarjal pa je kar v bazi, tj. na domačiji Hoheger. Pri delu se ni veliko oddaljil od tematike, na katero je ustvarjal že pred leti in v koloniji ustvaril zanimiv motiv vzglavnika v obliki ženskih dojk in motiv s srajco.

Najdaljšo pot v Lipovce je imela Tanja Tanevska, ki je prišla iz Skopja. Najprej se je ustavila v Miklavžu pri kolegici Anki Krašna in skupaj sta prišli v Prekmurje. Skupaj sta tudi stanovali in ustvarjali na domačiji Pivar. Tanja je občudovala prekmursko prostranost v primerjavi z utesnenostjo makedonskega glavnega mesta ter z izrazitim posluhom za jezike ugotavljala kar nekaj podobnosti med makedonščino in slovenščino, še posebej prekmurščino, si v beležko zapisala kakšno zanimivo besedo in kakšen kuharski recept. V Lipovcih je pustila dve plati z barvno figuraliko. Skupaj z Anko sta si na kolesih ogledali Lipovce in polja okrog njih, katera je v svojih delih Anka tudi uporabila kot motiv, poleg čudovitega prekmurskega neba.

Center dogajanja je bila domačija Hoheger v Lipovcih. Tu so se umetniki prehranjevali, se družili, nekateri tudi ustvarjali. Tu so bili deležni raznih kulinarčnih dobrot (bograč, juha v kruhovih lončkih, čili, omleta z zelenjavo, mlečne kumarice, ...), ki jih je za slikarje pripravljala kar predsednica društva Jožica Jakob ob pomoči mame, brata Tomaža in drugih članov društva.

Društvo Aquila ja pripravilo tudi zanimiv spremljajoči program. Prvi dan kolonije so obiskali Izakov grob ter pri-

sostvovali otvoritvi razstave Erne Ferjančič, ki jo je društvo pripravilo v prostorih beltinskega gradu. En večer jim je s harmoniko popestril Alen Pivar. Pohod po Izakovi poti jih je vodil do lovske kočice v Jelenščeku, kjer so ob pikniku simbolično proslavili tudi Dan državnosti. Zanimiv je bil ogled rojstne hiše slikarja in grafika Štefana Galiča v Lendavi in vinske kleti v Lendavskih goricah. Za udeležence je bil verjetno najzanimivejši spust po Muri z zaključkom v Ciglarskem naselju v Melincih.

Ob zaključku pa je bila v gozdiču za domačijo Luk še priložnostna razstava nastalih del s krajšim kulturnim programom, kjer je kolege pozdravil tudi Nikolaj Beer, predsednik umetniškega sveta ZDSLJU in prekmurski rojak, ki živi in dela ter vodi prijateljsko kolonijo v Izlahah. Kasneje je bilo na domačiji Hoheger še družabno srečanje z glasbo in tudi nekaj plesnimi koraki udeležencev in organizatorjev, mlajši člani društva pa so pripravili zanimivo projekcijo fotografij iz kolonije. Kasneje so se prvi udeleženci, ob prebujenih čustvih in z lepimi spomini, tudi že poslovili. Preostali so počakali še nedeljski zajtrk in se tudi oni s težkim srcem razšli z organizatorji.

V jesenskem času bo društvo pripravilo še eno razstavo nastalih del in ob tem izdalo katalog z reprodukcijami slik in podatki o avtorjih. Društvo bo z razstavo del iz kolonije gostovalo tudi v drugih krajih.

JoP



Udeleženci kolonije na priložnostni razstavi nastalih del v gozdiču v »Galeriji pri Lujzi«

Recept za srečo

Vzemi današnji dan in vanj zmešaj naslednje sestavine: tretjino dajanja svojega časa in energije ljudem, ki jo potrebujejo, kozarec potrpežljivosti za volanom ter košček notranjega miru. Dodaj otroško razposajenost in druženje z ljudmi, ki jih imaš rad.

Primešaj košček ustvarjalnosti in delovne vneme ter začini to s svojim talentom. Vse skupaj zmesi v testo, ki mu po koščkih vmešaj še nekaj svojih ciljev, dobrih odločitev in upanja. Masa naj počiva v skledi, ki si jo namazal z majhnimi srečami, katere si spotoma nabiral ob poti.

Bel oblak, nasmešek v trafiki, dišeča jutranja kava, moker poljub, mehka dlaka tvojega psa in podobne uporabne sreče. Ko si odločen, da bo tole zares srečen dan, prelij vse skupaj še z gladko maso hvaležnosti. Pa dober tek vsem, ki si kuhate svojo srečo sami.

(VIR: INTERNET)

Srečanje Prekmurcev na Koroškem



Humoristična skupina

Na povabilo Društva Prekmurcev na Koroškem smo se humoristična skupina "ČENCĚ" in nekateri člani TD SODAR udeležili proslave ob priključitvi Prekmurja k matici Slovenije. Društvo Prekmurcev na Koroškem priredi vsako leto ob tem dnevu srečanje Prekmurcev, živečih na Koroškem. Humoristična skupina jim je popestrila kulturno prireditev z dvema skečema. Nastopili smo v domačem prekmurskem jeziku in jim s tem prinesli delček Prekmurja v njihova srca. Izrazili smo obojestransko željo za sodelovanje vnaprej.

Čez nekaj dni smo dobili domov zahvalo za sodelovanje na njihovem srečanju..

Lea PUHAN

Živel 2. maj!

Po dvanajstih letih dvorišče beltinskega gradu zopet prizorišče glasbeno-uporniškega dogodka

V Beltincih je na grajskem dvorišču potekala prireditev Živel 2. maj! s podnaslovom „Praznik lokalnega garanja in globalnega sranja“ v koprodukciji HUD Črno polje in Beli kvadrat ter koprškega Društva prijateljev zmerne napredka.

Beltinski grad, sredi devetdesetih eno od prizorišč bolj ali manj volontarističnih in neinstitucionalnih glasbenih dogodkov (poleg Lendave, Radgone, Radencev, Ljutomera in še bi lahko naštevali), je podoben dogodek nazadnje gostil daljnega leta 1996, ko je tu potekala prireditev Delu čast in oblast. Kot je povedal Dani Kavaš, je namen tokratne prireditve

Poslušanje ptičjega petja

Na binkošno nedeljo zjutraj ob treh smo se zbrali nekateri člani TD SODAR iz Gančanov in ljubitelji ptičjega petja pri stoletni hruški. Nekateri so prihajali s prižganimi baklami in pogled nanje je bil prelep. Posedli smo se ob ognju in se prepustili prvim znakom zarje. Prav takrat se je začelo prvo ptičje petje. Pozorno smo poslušali razlago gospoda Ivana Maučeca, ki dobro pozna sleherno ptičjo pesem. Ko se je zdanilo in so ptice končale s koncertom, so začeli peti svojo melodijo biči. Nekateri člani so prvič pokali z biči, kar je bilo zelo zanimivo in hecno. Naše srečanje se je končalo v poznih jutranjih urah. Odnegli smo veliko novega znanja o pticah, njihovem petju in harmoniji med njimi.

Lea PUHAN



Pokanje z bičem.

»podati roko revolucionarnemu duhu in se zoperstaviti globalnemu sranju, ki nas tolče z vseh strani«. Živel 2. maj! je letos gostil Kraške soliste, Boben, bas, pa ananas, Škafa Danija Kavaša in Ministrelca B, Marka Breclja in Sopot.

Kraški solisti prihajajo iz Sežane, v Beltincih pa so se predstavili v električni in pihalni različici. Električno verzijo zaznamuje sila neortodoksen, free jazzovsko avantgarden pristop k muziki ali boljše spletu zvokov z roba registrov elektrificiranih zvočil, ki zveni blaglasno, kot seja glasbene delavnice v psihiatrični bolnici. Čudaštvo na kubik obvlada omnipotentni multiinstrumentalizem, ki nepovnljivo nepredvidljivost zasleduje z rotacijami vseh članov na skoraj vseh instrumentih, ki jih premorejo. Njihova pihalna zasedba, ki jo sestavljajo gajde (makedonske dude), saksofon, trobenta in

Strokovna ekskurzija na Koroško



Muzej v Libeličah.

V mesecu juniju smo člani TD "SODAR" iz Gančanov organizirali ekskurzijo po Koroškem. Obiskali smo Libeliče in si ogledali njene znamenitosti (kostnica, cerkev, muzej o plebiscitu in muzej orodja, s katerim se je v preteklosti delalo na kmetijah). Tudi mi želimo imeti muzej starega orodja za pridelavo koruze, zato smo si njihov muzej še posebej dobro ogledali. Pot nas je vodila naprej v Legen (muzej prve kategorije). V Slovenj Gradcu smo si ogledali renesančno cerkev in ureditev mestnega jedra. V ekskurzijo smo zajeli tudi ogled rojstne hiše slovenskega pisatelja Prežihovega Voranca. Ob Iverčkem jezeru smo si pretegnili noge in napolnili pljuča s svežim planinskim zrakom. Naša pot se je zaključila ob Velenjskem jezeru.

Bilo je naporno, a nadvse poučno.

Lea PUHAN

klarinet, se giblje po poljanah sodobne improvizirane ljudske in živalske glasbe, v njej pa Kraški solisti publikli nastavijo svoj ceremonialno-protokolarni obraz, ki piha na neko posvečeno in dostojanstveno vzvišeno noto.

Boben, bas, pa ananas so bluzoidno rockovski trio, ki prihaja iz Lendave. Dodelan in tehnično izpiljen nastop je ob homogenosti Lendavčanov deloval kot protiutež skrajnemu individualizmu in volontarističnemu primitivizmu kraških predhodnikov ter z instrumentalno muziko nagovarjal pozibavanja in poplesovanja željne poslušalce. Napram preteklim vtisom o zasedbi, ki v zaprtih prostorih vzbuja skomine po stolčku in mizici v prijetno temačnem okolju kakega jazzovskega kluba, zvenijo Boben, bas, pa ananas na prostem kot rockovski bend z inspiracijo v elektrificiranem bluzu chi-

kaške šole, medtem ko v zaprtih prostorih, kot rečeno, prihaja bolj do izraza njihova spretnjaško izčiščena bluzerska plat. Povedano še drugače: če znotraj prej spomnijo na Jamesa Taylorja kot na Jimija Hendrixa, se na prostem stvari obrnejo v prid bolj umazano distorziranih voda.

Sledila jim je predstavitev novega izdelka Škafa Danija Kavaša in Ministrelca B, na praznik dela naštanfanega albuma Bes?Da!. Kavaš je v Ministrelcu pridobil za detajl in obliko od samega sebe bolj skrbečega kitarista, hkrati pa mu je glede na njegove prejšnje izdelke to enoinpolletno sodelovanje omogočilo emancipacijo linij vokala od tistih kitare. Pripovedni vokal vseh dimenzij svoje izreke ne razodene na prvi pogled, zaradi česar je za vpogled v ideologijo verske skupnosti v nastajanju, Upanje brez razloga imenovane, potrebna vsaj še maša ali dve, če ne celo osebna iniciacija po ustanovitelju.

Žolčno sarkastično početje beltinske-

ga dvojca je po nekaj kapljicah dežja, ki so jih nedvomno priklicale mračne sile konkurenčnih verskih skupnosti in društev, prepustilo oder nič manj sarkastičnemu, a nekako vedrejšemu, spričo let in izkušenj manj žolčnemu Marku Breclju. Ta je v fini akustični bluz maniri odigral in odpel cvetober skladb s svojega legendarnega albuma Coctail, ki mu je pritačnil še kak pozneje nastali humorni presek mentalitete in navad tukajšnjega (na Slovenskem živečega) življa. Alojz Kodre (nepremakljiva ovira na Brecljevi poti do diplome iz fizike), hvala za vse, hvala za muziko!

Prireditev so zaključili banjalški Sopot, z balkansko melodiko glazirani dub kolektiv. Urbana, komunikativna in angažirana dub muzika je navzočim, ki so doslej morda bolj špičili ušesa, kot si pretegovali ude, ponudila priložnost za plesno sprostitvev od celovečernega revolucionarno-aktivističnega delavnika. Uro in pol

trajajoči set živega sound systema je segel v mladi tretji maj, in prisotne zapustil s tiho željo, da bi ob letu osorej lokalno garanje v eksemplarični Muri bilo ustrežnejše denarno kompenzirano in količina govna v globalnem Avgijevem hlevu tudi zgolj za spoznanje manjša, saj je, če se že Herkula ne gre nadejati, vsaj zaobrnitev govnerskih trendov na obzorju mogočega, izvedljivega in zaželenega. Sizifi vseh dežel, združite se!

Tomaž VERDEV



Marko Breclj

Foto: Arsen Tkalec

Neumarkt

Vsi poznamo pregovor » Z znanjem se daleč pride«. Kljub temu, da pregovorov ne moremo jemati dobesedno, lahko ponosno povem, da me je moje znanje res poneslo kar precej daleč. Z osvojenim zlatim priznanjem iz znanja nemščine kot prvega tujega jezika v prejšnjem šolskem letu in z malce sreče sem se lahko udeležila evropskega srečanja mladine, ki je potekalo v Neumarktu v Avstriji.

Neumarkt me je očaral že na prvi pogled, saj je prijetna vas, obdana z zelenimi griči, na katero so naši severni sosedi kar precej ponosni. Presenetilo me je dejstvo, na katero so me opozorili že pred odhodom, da je kljub poletnim temperaturam (odpotovala sem 4. julija) v Neumarktu precej hladno, na to pa zagotovo vpliva podatek, da vasica leži na 850 metrov nad-



V parlamentu.

morske višine. Potovala nisem sama. Srečanja sta se udeležili še dekletki, ki sta prav tako dokazali znanje nemščine na državnem nivoju. Malce razočarane, ker so nam obljubili bivanje kar na samem kraju dogajanja, namreč na gradu, smo se morale odpraviti v hotel, ker je v gradu zmanjkalo ležišč. Pozneje nismo bile več tako razočarane, saj nam je bilo v hotelu udobneje kot pa soudeležencem na gradu. Prvi dan, takoj ob prihodu, je potekal spoznavni večer, kjer smo se lahko na hitro pomenili z drugimi udeleženci, časa za boljše spoznavanje pa nam je na žalost primanjkovalo. Gostitelji so se, kar se hrane tiče, dobro pripravili. Obilni zajtrki, kosila in večerje so tekli prav vsem. Hrana je bila okusna, vendar po mojem mnenju malce preveč začinjena, saj Slovenci ne posegamo »z veliko žlico« po začimbah, avstrijski narod, kot je znano, pa se jih ne brani. Na srečanju je sodelovalo kar precej nacij. Spoznala sem se s predstavniki Poljske, Italije, Madžarske, Slovaške, Romunije in Bolgarije. Skupno nas je na srečanju sodelovalo kar 60 udeležencev. Prvi dan smo se spoznali tudi z našimi animatorji, ki so nam predstavili obširen program, katerega rdeča nit je bila demokracija. Čakal nas je en teden razglabljanja, pomenkovanja, predstavljanja pogledov in stališč o demokraciji, ob vsem tem pa še šport in

zabava. Drugi dan nas je čakal pohod po bližnji okolici Neumarkta. Sprehodili smo se po gozdu, pašnikih ter se naužili svežega zraka in prekrasne okolice, kar nam je še polepšalo sončno in toplo vreme. Zvečer so sledile prve predstavitve držav, kajti vsaka država se je morala na kar se da zanimiv način tudi predstaviti. Tretji dan smo ustvarjali v delavnicah (t.i. workshopih). Razdelili smo se v skupine, v katerih je bil po en predstavnik iz vsake države, nato pa smo začeli z diskutiranjem o demokraciji. Pri tem so nastajali plakati umetniške in poučne vrednosti. Zvečer smo imeli spet predstavitev držav in tokrat je sledila naša predstavitev. Bila je kar uspešna. Še posebej je bil udeležencem všeč recept prekmurske gibanice in čudovite slike le-te, ki so jih udeleženci občudovali s slinami v ustih. Četrty dan smo nadaljevali z delavnicami, vendar tokrat na prostem, v mestu, kar je bila dobrodošla sprememba. Zvečer so imele svoje predstavitve še zadnje države. Naslednji, že peti dan, so sledila predavanja o demokraciji, zvečer pa turnir namiznega tenisa in namiznega nogometa. Na slednjem sem sodelovala tudi sama z novo prijateljico iz Madžarske, s katero sva kljub težavam v sporazumevanju (če se pač ne moreš sporazumeti z jezikom, se zaneseš na govornico telesa) osvojili tretje mesto. Šesti dan je bil v znamenju priprav.

Čez dan smo pripravljali predstavitev za tako imenovani »multi-kultur Abend«, na katerega so lahko prišli vsi, ki so se zanimali za različne kulture, ali pa so si le zaželeli ogledati mlade, ki kljub temu, da prihajajo iz različnih držav, skupaj ustvarjajo, se pogovarjajo in prijateljujejo. Ta dan pa se nismo le pripravljali, ampak smo se odpravili v bližnji gozd, kjer smo izvedli orientacijsko igrico, ki jo lahko opišem z besedami: zaupanje, dober sluh in kondicijska vzdržljivost. Igra je bila zastavljena zelo zanimivo in moram povedati, da smo bili skoraj vsi udeleženci zelo navdušeni nad njo. Zvečer je sledil že prej omenjeni »multi-kultur Abend«. Predstavitve so bile zelo zanimive. Bolgari in Madžari so nam predstavili točko iz njihove folklore, Madžari pa so nam postregli še s pevsko točko. Pozneje se nam je pridružila še glasbeno pevska skupina, ki jo sestavljajo člani iz Egipta, Avstrije in Južne Afrike, predstavili pa so nam predvsem orientalsko glasbo. Sedmi dan je bil eden izmed obetavnejših. Odpravili smo se v dve uri oddaljeni Gradec. V Gradcu nas je čakal ogled parlamenta, kjer nas je prijazno sprejela podpredsednica letnega in nas povabila v sejno sobo, kjer smo lahko izvedli svoje zasedanje. Pri tem so nas prišli pogledat še turisti (zasedanja so javna in kdor hoče, lahko tem tudi prisostvuje), ki so nas po vrhu še fotografirali. Sledil je ogled mesta in čas za nakupovanje po številnih trgovinah in butikih Gradca. Zvečer je sledilo sklepno dejanje, namreč podelitev priznanj za sodelovanje in slovo.

Za konec lahko povem, da je bilo srečanje izvrstno, a z manjšimi pomanjkljivostmi. Motila me je uporaba angleščine, saj so vsa navodila za delo in predavanja prevajali v angleščino, kljub temu, da je bil jezik sporazumevanja nemščina. Spoznala sem nove prijatelje, s katerimi smo si obljubili, da bomo ohranili stike. Z veseljem se bom udeležila še kakšnega takšnega srečanja, saj sem odnesla neprecenljive izkušnje, pri tem pa še izboljšala svojo nemščino. Upam, da lahko v prihodnje tudi pri nas pričakujemo takšne prireditve, saj so pomemben korak k uveljavljanju mladih v Evropi.

Simona PODLESEK, DPM Dokležovje

Letovanje otrok v Ankaranu 2008

*Daj mi roko, moj brat,
ne izgubljava besed,
daj mi roko in najin bo cel svet ...*

Tako je ničkolikokrat izzvenela pesem iz ust radoživih in nasmejani otrok ter njihovih več kot odličnih animatorjev. Letos smo se tradicionalno, tokrat že enajstič odpravili na letovanje v Ankaran, ki ga otrokom beltinske občine organizira župnijska karitas Beltinci. Udeležilo se ga je 43 otrok, 11 animatorjev, ki so tudi aktivni člani DPM Beltinci, s sabo pa smo imeli tudi 4 kuharice, ki so skrbele za naše lačne želodčke in nam pripravljale okusne specialitete ter postale v tem tednu naše druge mame: Marica, Micka, Tila in Erža. Za to, da je v Ankaranu teklo vse kot po maslu, pa je poskrbel g. Drago, naš ekonom.

Pot pod noge smo vzeli 3. avgusta, ko smo se polni pričakovanj in s solzami v očeh po slovesu s starši, z avtobusom odpeljali izpred beltinske občine. Po poti smo se spoznali, navezali prve stike in vsi presrečni s pesmijo in animacijo dočakali tudi morje. Vreme nam je odlično služilo skozi cel teden. Na srečo se nikomur ni nič zgodilo. Tu pa tam je ob večerih pritekla kakšna solza domotožja, ki pa jo je izbrisal prvi jutranji sončič žarek. Ta Ankaran mi je kot voditeljici ostal v posebno lepem spominu, verjamem pa, da je vsak, ki je bil z

nami, domov odnesel spomin na novo prijateljstvo, morda simpatijo, na skupno preživete trenutke... Noben dan v Ankaranu ni bil enak drugemu.

Se še spominjate našega Ankarana: jutranjih telovadb, molitev, kopanja in sončenja, skakanja na trampolinu in skokov s pomola, obiskov tržnice, tematskih večerov, iger na plaži, krsta novih animatorjev, skritih presenečenj, pošte in poštarja, petja, na bansov, nenazadnje tudi čiščenja in urejanja sob, naših odličnih kuharic, našega kaplana, od katerega smo se tam tudi poslovili, ...bilo pa je še mnogo takih in podobnih dogodivščin, ki smo jih skupaj preživeli in so nam ostala v lepem spominu.

Da smo vse to doživeli, gre velika zahvala organizatorjem letovanja in predvsem Vam, dragi moji animatorji: Timi, Aljoša, Žan, Dodo, Tomaž N., Iva, Martina, Mojca, Katja in Petra. Hvala Vam za vzpodbudo, oporo, za skrb-saj veste: Za vse, predvsem pa za to, da ste za otroke dali del svojih počitnic, samega sebe. Ostanite to, kar ste!

Hvala Vam, starši, za zaupanje in Vam, moji otroci, za prečudovit teden. Dali ste mi najlepše možno darilo...svoj iskriv nasmech, pogled, prijateljski objem. S svojo srečo in zadovoljstvom ste mi vlivali moč in voljo za vsak nov dan in me znali vedno znova nasmejati. Upam, da se vidimo spet naslednje leto v Ankaranu!

Mogoče čas zabrisal stare bo poti, a beseda, spomin ostane, spomni se še TI! Naj Vam Ankaran 2008 ostane v lepem spominu!

Urška ROPOŠA



Zadovoljne morske deklice.



Ob podpori starejših mlada dekleta prevzemajo odgovornost. →

PGD Brattonci

Uspešni tako na organizacijskem kot na tekmovalnem področju

V letošnjem letu sta za nami dva velika dogodka, na katera smo gasilci iz Brattoncev zelo ponosni, hkrati pa sta nam dala tudi ogromno dela.

Že v lanskem letu so se naša mlada dekleta uvrstila na državno tekmovanje. To se je zgodilo na regijskem tekmovanju v Srednji Bistrici, kjer so dekleta osvojila prvo mesto. Državno tekmovanje se je odvijalo letos, 17. maja na Ravnah na Koroškem. V gasilskem društvu in pri starših deklet se je pokazalo veliko zanimanje za ogled tekmovanja, tako da smo organizirali avtobus, dolžnosti, ki so nas čakale, pa smo združili z ogledom znamenitosti na Koroškem. Vodil nas je naš sovaščan Štefan Zver, ki je preživel kar 40 let na Koroškem. Sam izlet so sponzorirali starši tekmovalk, PGD Brattonci ter GZ Beltinci. Uvrstitvev je bila solidna, sicer

pa je že sodelovanje na državnem tekmovanju zelo velik uspeh, ki nam je vsem članom PGD Brattonci v velik ponos.

Drugi velik dogodek se je odvijal pri nas doma. Letos smo bili namreč organizatorji gasilskega tekmovanja GZ Beltinci. Imeli smo gasilske vaje, ogled društva in organizirali prireditev, ki se je odvijala 21.06.2008 na igrišču v Brattoncih. Potrebno je bilo pripraviti tekmovalne poligone, postaviti šotor, organizirati prehrano in nabaviti pijačo. Pomagali so vsi gasilci, od najmlajših do najstarejših.

Na tekmovanju je sodelovalo 38 ekip iz 8 vasi naše občin ter PGD Odranci, ki so pred kratkim postali člani naše GZ. Domačini smo sodelovali s 4 ekipami in dosegli lep uspeh. Mladinci in mladinke so dosegli prvi mesti, člani A in B pa tretji mesti v svojih kategorijah.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem gasilcem, vsem sponzorjem in vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali, da je organizacija take prireditve tako dobro uspela!

Simon ŽIŽEK



Mlade gasilke z vodstvom

Državno gasilsko tekmovanje

Članice mladinske ekipe PGD Brattonci smo se v mesecu maju udeležile državnega gasilskega tekmovanja na Ravnah na Koroškem. Udeležba na državnem tekmovanju je bila rezultat trdega dela med letom, saj smo tja odhajale kot regijske prvakinja. Da pa tekmovanje na ravni države ni mačji kašelj, smo občutile na lastni koži. Kljub zavzetim treningom pred tekmovanjem nas je vse tekmovalke zajela trema, ko smo zagledale tako veliko število ekip, ki so prihajale na tekmovanje iz cele Slovenije. Ker pa mogoče tudi samega tekmovanja podzavestno nismo vzele dovolj resno, je bil posledično temu primeren tudi rezultat naše ekipe. To tekmovanje je bilo za vse nas nekaj povsem novega in istočasno tudi velika izkušnja. Ne glede na vse pripetljaje, ki so se nam zgodili, je bil rezultat ekipe še kar soliden, kar nam je tudi vzpodbuda za delo v gasilskih vrstah za naprej.

Ob tej priložnosti bi se dekleta rada zahvalila predvsem našemu mentorju Simonu Žižku, ki nam je namenil veliko svojega prostega časa, da smo lahko pod njegovim vodstvom mirno trenirale, nam vsak trenutek stal ob strani ter nas vzpodbujal, da nismo odnehale. Zahvala velja tudi poveljniku PGD Brattonci Srečku Antolinu, predsedniku PGD Brattonci, Štefanu Antolinu ter predsedniku Gasilske zveze Beltinci Andreju Vöröšu pri organizaciji ter pripravi na tekmovanje. Zahvala mladim tekmovalk je namenjena tudi županu občine Beltinci, gospodu Milanu Kermanu, ki nas je na samo tekmovanje tudi osebno spremljal.

Na koncu bi se rade zahvalile tudi našim staršem, ki so nas že zelo zgodaj vzpodbudili za delo v gasilskih vrstah in nam vedno znova in znova dajali poguma, da smo šle naprej in nas na tej poti tudi spremljali. Gasilec namreč ne pomeni samo da tekmuješ, gasilec pomeni pomagati sočloveku, ko je ta resnično v stiski. Da pa lahko pomagaš, je potrebno tudi določeno znanje, ki pa smo si ga dekleta v teh letih že kar nekaj nabrale.

Danijela ŠČANČAR

Koncert ob 5. obletnici delovanja moškega pevskega zbora "Büjraš"

V čudovitem aprilskem večeru smo se v Ižakovcih zbrali na proslavi pete obletnice delovanja moškega pevskega zbora "Büjraš" iz Ižakovcev.

Gotovo se ne bom zmotila, če zapišem, da smo bili tam vsi ljubitelji dobre domače zborovske glasbe. Zborovske melodije in sploh glasba je dejavnik, ki lahko le bogati naše življenje. Povezuje ljudi, hkrati pa je tudi zvest prijatelj v samotni. Prav petje pa je ljudem že od nekdaj najbližja glasba; poje mati, ko uspava svojega otroka, poje delavec pri delu, kmet na polju, tudi otrok ob svoji igri, poje tisti, ki je poln ljubezni in upanja. Pravijo tudi, da poje tisti, ki v srcu zlo ne misli.

Doživetje žive glasbe - petja je bilo za vse prisotne nekaj izjemnega. Glasovi so se v veliki dvorani prijetno mešali in melodije, ki so jih ustvarjali, so bile prekrasne. Po kratkem napovedniku so nas pozdravili tudi predsednik Društva za kulturo in ljudsko izročilo g. Tine Mlinarič, predsednik KS Ižakovci g. Marjan Zver in župan občine Beltinci, g. Milan Kerman.

Da, tudi pri nas, v naši prekmurski vasi, je vaščane že od nekdaj združevalo veselje do petja in do veselega druženja. Organizirano pa se je ta dejavnost začela odvijati z odločitvijo vaških mož in fantov, ki radi prepevajo in so se zbrali v zbor leta 2003. Leta so minevala, sestava zbor se je spreminjala, nadgrajevala, izboljševala – naprej z nezmanjšanim elanom. Kot skupina so skozi različne spremembe rasli, se kulturno bogatili in oblikovali. Zboru so se pridruževali novi člani, spet drugi so odhajali.

V zboru pa se je peta obletnica delovanja, duh prijateljstva in složnosti, čutila močnejše kot kdajkoli prej – to naj ostane in živi naprej. Ponosni lahko predstavimo domači moški pevski zbor "Büjraš" iz Ižakovcev v sestavi: zborovodja Alojz Balažič; prvi tenor: Robert Prša, Miran Cvetko, Janez Vohar; drugi tenor: Simon Smodiš, Slavko Škafar, Emil Poredoš, Anton Petek; prvi bas: Jože Marič, Marijan Zver, Franc Žižek, Matej Miholič; drugi bas: Andrej Zorko, Janez Poredoš.

Glavno poslanstvo zbor je gojenje ljudske in umetne pesmi in stremenje k njihovem kvalitetnemu izvajanju, poleg tega pa tudi vzpostavljanje dobrih medčloveških odnosov v okviru zbor. Člani moškega pevskega zbora "Büjraš" so svoje pevske sposobnosti in navdih največkrat predstavili predvsem v lokalnem okolju, pa tudi širše. Radi so se odzvali vsem vabilom, ko so kot gostje sodelovali pri oblikovanju in izvedbi kulturnega programa - že nekaj časa namreč uspešno sodelujejo z moškim pevskim zborom iz Dokležovja.

Trudijo se, da bi po organizacijski, predvsem pa po glasbeni plati dosegli določeno kvaliteto raven. Načrti zbor so veliki, pričakovanja tudi. Prepričani smo, da bodo postavljene cilje dosegli, seveda s trdno voljo in vztrajnim delom, tako kot do zdaj. Dragi naši moški! Čestitamo vam za vaš uspeh! Zahvaljujemo se vam za vaše vztrajno delo in za pomemben doprinos h kulturnemu življenju v Ižakovcih!

Jasmina ŠTAUS

Kinološko društvo Smrček Beltinci

Kinološko društvo Smrček je odprlo svoja vrata junija 2008 v Beltincih. KD Smrček je društvo ljubiteljev psov, ki širši okolici želi pomagati pri vzgoji in šolanju psov. Šolanje poteka na principu pozitivne motivacije, kjer pomagamo lastniku in psu k prijetnemu sobivanju.

Treningi potekajo ob sredah in nedeljah na poligonu v Beltincih. Izvajamo program male šole, junior in osnovno šolanje s končnim izpitom B-BH. Pripravljamo tudi tečaja po programu Rally Obidience in Agility

Vse ljubitelje psov vabimo, da se nam pridružijo in se učijo skupaj z nami in svojimi ljubljenci.

Lep kinološki pozdrav, Martin Pintarič



Na treningu.

JESEN

»Hladni dnevi, goste megle
o jeseni govore.

Listje pada, cvetje vene
mrzle, vlažne so steze.

Namesto sonca dež in megla,
namesto majčk so plašči,
namesto pijač z ledom pa topel čaj!

Grozdje vso je že obrano,
mlado vino kmalu nam bo dano!

Sadove zemlja nam je dala,
tako k počitku zdaj bo legla,
preko zime se bo odpočila,
spomladi spet nam bo rodila!«

(vir: internet)



Člani zbor z zborovodjem

Pomladni dan na OŠ Beltinci

Na osnovni šoli Beltinci smo se v šolskem letu 2007/2008 prvič vključili v projekt Pomladni dan v Evropi, katerega cilj je mlade vzpodbuditi k pogovoru, premisleku, učenju in izražanju svojega mnenja o različnih temah. Tema šolskega leta, ki je za nami, je bila medkulturni dialog.

Na šoli so v okviru omenjenega projekta potekale številne aktivnosti: različne ustvarjalne delavnice, razstave, ogledi, raziskovalne naloge, strokovna predavanja, prireditve... Udeležili smo se likovnega in literarnega natečaja in na slednjem je naša učenka Rezarta Zumeri prejela 3. nagrado za pesem Prijateljstvo.

Kot ena od aktivnosti Pomladnega dne je bilo tudi Srečanje mladih v Državnem zboru Republike Slovenije, ki smo se ga z dvema učencema 9. razredov, Urško Rous in Aljažem Opako, 29. maja 2008 udeležili tudi mi. Urška je bila med učenci iz cele Slovenije izbrana med 6 mladih govorcev in svojo nalogo opravila odlično. Aljaž pa je bil izbran, da je ob koncu našega srečanja na Trgu republike v zrak spustil goloba v znak miru in prijateljstva. Uspelo se nam je tudi fotografirati z gospodom predsednikom dr. Danilom Türkom.

Hkrati je bil Pomladni dan tudi čudovita priložnost, da mladi izražajo svoje poglede na svet in da se njihov in naš glas sliši in širi po Evropi. Tako naša šola postaja prepoznavna širom po svetu.

Lidija PELCL MES, koordinatorica



Mladi s predsednikom države D. Türkom

Inovacijski projekt »Živeti je zares lepo«

Razredne ure so ponavadi toge in namnjene birokraciji in tekočim dejavnostim. Časa za pogovor in posvetitev posameznemu učencu ponavadi ni. Menim, da so razredne ure ključnega pomena za ustvarjanje pristnih odnosov in pozitivne klime v oddelku. Zato sem želela, da so razredne ure z »mojimi« devetošolci v šolskem letu 2007/2008 drugačne.

Skozi celo šolsko leto 2007/2008 sem načrtovala različne aktivnosti oz. dejavnosti, ki so služile kot vzpodbuda »mojim« devetošolcem.

Te dejavnosti so bile:

- razredne ure na drugačen način (športno v nov šolski dan - januar, čajanka - december, sprehod v naravo - marec, april),
- skupna delavnica s starši in učenci - februar,
- medsebojna pomoč (ne samo učna, ampak vse vrste pomoči, odvisno od potreb posameznega učenca),
- veliko individualnih vzpodbud,
- skupno preživljanje prostega časa po pouku.

Ob koncu šolskega leta smo 2007/2008 smo z veseljem ugotovili, da se je v oddelku drastično zmanjšalo število neopravičenih ur in število negativnih ocen, učni uspeh pa se je dvignil. Vsi učenci so uspešno zaključili osnovnošolsko izobraževanje.

Javna predstavitev rezultatov projekta za starše, učence in sodelavce je bila 19. junija 2008 na OŠ Beltinci. Predstavitve se je udeležila tudi prof. Fani Čeh, strokovna konzulentka pri projektu.

Starši, še posebej pa učenci, so se pozitivnih sprememb iskreno razveselili.

Najpomembnejše pa je spoznanje nas vseh, da je živeti zares lepo, če se za to potrudimo in da edino dosežki, v katere vložimo lasten trud, dajejo največ zadovoljstva.

Cvetka RENGELO



Navdušenje ob doseženih ciljih.

Spremembe

Sredina septembra nam je prinesla veliko ohladitev. Vendar pa ni ohladila pregretega ozračja zaradi novega plačnega sistema v javnem sektorju. Postali smo javni uslužbenci in preden se bo sistem umiril in vsaj približno uravnesil, bo preteklo še kar nekaj časa. Opravljenih bo veliko razgovorov, dokazovanj, prepričevanj in sploh vseh razpoložljivih dejavnosti, da bo prav za vse. Želimo le, da za pošteno opravljeno delo dobimo tudi pošteno plačilo. To pa naj ne bi bilo odvisno od dobre volje nadrejenih ali trenutne politične situacije.

Želimo dobro opravljati svoje poslanstvo, to je poučevanje in učenje naših otrok, bodočih odraslih, ki bodo morali nekega dne znati upravljati in voditi družbene ali gospodarske dejavnosti ter načrtovati prihodnost zase in potomstvo.

In kje naj se tega naučijo? Vsega seveda ne v šoli ali celo v prvih razredih. A kot vemo, če hočeš priti do cilja, moraš začeti na začetku poti. Najprej v družini, ki otroku nudi zavetje, ljubezen, sprejetost, varnost, učenje z zgledom. To delo bodo s svojim strokovno usposobljenim kadrom nadaljevale vzgojno-varstvene organizacije in postopoma dodajale še več novih znanj in spoznanj.

Šola bo nadgrajevala začeto, širila obzorja, nudila otrokom razvoj, kakršnega potrebujejo na področju znanosti, medsebojnih odnosov, sobivanja, jim nudila oporo pri svojem lastnem osebnostnem razvoju ter jim pomagala oblikovati pozitivno samopodobo in jih pripravljala na vključevanje v življenje.

Vsak si želi kvalitetno živeti, ne le preživeti ali celo životariti. Zato so ti koraki nadvse pomembni. Ne da se jih preskakovati, saj če katerega preskočimo, razvoj ni popoln.

Tudi na naši podružnici skrbimo, da poteka delo po zastavljenem programu, razvojnim stopnjam primerno. Ne samo, da se jih držimo. Trudimo se, da jih uresničujemo kvalitetno in zraven še prijazno in prijetno. Zato vsako leto



Nova okna so dala šoli drugačen izgled.

izpopolnjujemo svoje znanje na raznih seminarjih, posvetih, študijskih srečanjih. Dopolnjujemo didaktične pripomočke za pouk, skrbimo za urejeno, čisto in lepo učno okolje.

V počitnicah smo zamenjali vsa stara okna na naši šoli. Sedaj nam mrzli veter ne bo več hladil razredov, dež pa ne zalival notranjih sten v učilnicah. Prihranek bi se moral poznati tudi pri kurjavi. Šola pa je postala tudi znotraj prijaznejša in svetlejša. K temu je pripomoglo tudi barvanje več kot polovice šole. Hodnik je zasijal v nežni zeleni barvi, učilnica OPB v modrih odtenkih. Severna učilnica je sveže bela, jedilnica popravljena z nežno zeleno. Kako prijetna je šola sedaj, lahko spoznate le tako, da pridete k nam. In kako se je vse svetilo, ko smo zadovoljni in polni pričakovanja stopili prvi dan v našo lepo šolo. Vsa zahvala gre sodelavkama, kuharici Darinki in čistilki Zvezdani, ki sta združili moči in v enem samem tednu uredili šolo do sijaja. Namreč, zadnji mojstri in delavci so šolo zapustili v ponedeljek, en teden pred začetkom pouka. Hišnik Gusti pa nam je pomagal pri pritrjevanju garderobnih obešalnikov, saj so bili zaradi pleskanja vsi sneti z zidov.

Šola pa je zaživela šele z našimi učenci. In tako je tudi prav, ker je namenjena prav njim. Zato smo jo tudi polepšali. Vsem, ki ste pri tem pomagali, se iskreno zahvaljujem. Seveda tudi Občini Beltinci, ki je dala sredstva za obnovo.

Obvezujem se, da bom za šolo še naprej skrbela in tako omogočala kvalitetno delo v njej.

Metka BEHEK

Vodni park v vrtcu

V enoti Lipovci smo letos ohladitev v poletni vročini načrtovali malce drugače.

Veliko časa smo preživeli zunaj, na igrišču v zavetju dreves, ki nam nudijo debelo senco.

Vse skupaj smo popestrili z vodnimi koticiki. Ko smo opazovali otroke, kako uživajo pri igri z vodo, se nam je utrnila nenavadna, drzna ideja. Kaj, če bi otrokom pripravili vodni park?

In ... padla je ideja o vodnem toboganu!

S starši smo se dogovorili, da prinesejo otroci s sabo kopalke in brisačke, da bo tako kot v pravem kopališču. Počakati smo morali samo še na lepo vreme.

Tako se je dogajalo na sončen juljski petek:

Na breg smo namestili folijo, zaposlili odraslega, da je s cevjo na vrhu polival folijo z vodo, dodali smo še milnico in prvi junaki so se začeli spuščati po toboganu!

Otrokom smo nudili izziv in jim omogočili, da so se dejavnosti udeležili sproščeno, brez strahu. Za najmlajše in tiste manj pogumne je bilo najlepše čo-

fotanje v vodi ob vznožju tobogana, kjer se je voda z milnico zbirala v zalivčke. Tam so ležali, se metali z milno peno, tu in tam tudi kaj poskusili... vse je bilo tako zanimivo in privlačno, da smo se jim pridružili tudi odrasli. Na igrišču so bile ponujene še druge dejavnosti: polnjenje veder z vodo, prenašanje vode v plastičnih kozarčkih, metanje z vodnimi balončki - in glej ga šmenta, tudi tu so se znašli zraven tisti najstarejši. Dovoljeno je bilo skoraj vse - otroški domišljiji smo pustili prosto pot.

Otroški vrisk in smeh sta pritegnila mnogo radovednih pogledov mimo-idočih.

Z budnim očesom smo pazili na varnost otrok in z vso odgovornostjo pričarali otrokom nepozabno doživetje.

Skupaj z otroki smo položili kamenček v mozaik vizije našega vrtca:

V HIŠO TOPLINE Z VARNIM IN STRPNIM KORAKOM DO ZADOVOLJNIH OBRAZOV

Alenka BALAŽIC

*„Srečni so ljudje,
ki jim ustreza njihov poklic,
Francis Bacon*



Uživamo, kot da bi bili na pravem morju.

Čistilna akcija v vrtcu Slamica v Lipovcih

Starši otrok, ki obiskujejo vrtec Slamica v Lipovcih, smo ob pomoči vzgojiteljic organizirali čistilno akcijo v vrtcu. Zbrali smo se v petek, 4. aprila popoldne. Bili smo zelo številčni, zato je bilo na igrišču vrtca zelo veselo. Poprijeli smo za grablje, lopate in ostalo orodje. Ker pa otroci radi posnemajo svoje starše, so se nam pridružili in nam bili v veliko pomoč.

Odstranili smo odpadlo listje, veje, prekopali peskovnika, pokosili travo, uredili gredice, pometli stezice, ...

Vsi smo bili zelo pridni in smo z delom precej hitro končali. Starši smo bili zelo ponosni na svoje malčke, ki so grabili listje in pobirali odpadke. Pa tudi igra v sveže prekopanem peskovniku je bila prijetnejša.

Po končanem delu pa smo si privoščili malico in se še nekaj časa prijetno dru-



S skupnimi močmi je viden rezultat.

žili. Prehiter tempo življenja nam to med tednom onemogoča, saj smo večinoma na tesnem s časom, tako zjutraj, ko hitimo v službo in popoldan, ko spet hitimo domov. Poklepetali smo z vzgojiteljicami o vsakdanjih stvareh in tudi o dogodkih v vrtcu. Otroci pa so veselo tekali in se igrali.

Lepo urejena okolica vpliva na naše dobro počutje. Skrb za čisto okolje je naša dolžnost in s svojim ravnanjem dajemo zgled našim najmlajšim. Tako naši malčki spoznajo, da je potrebno za čisto okolje poskrbeti tudi izven domačega dvorišča.

Mateja BERDEN

Beltinsko športno poletje 2008

Športna zveza Beltinci vsako poletje izvede več športno-rekreativnih prireditvev, ki vključujejo veliko število aktivnih udeležencev raznih populacij in ki te različne populacije ljudi, tako po izobrazbi, starosti, spolu in kraju bivanja združujejo ter jim omogočajo rekreacijo in športno udejstvovanje v različnih zvrsteh in na različnih krajih skozi vse poletje.

Te razne prireditve smo združili v projekt »Beltinsko športno poletje 2008« in ga na podlagi javnega razpisa prijavi pri Fundaciji za financiranje športnih organizacij v Sloveniji, ki je naš projekt izbrala in ga tudi sofinancirala.

Pohod po Ferijevi poti (14.6.2008)

V spomin na nekdanj izvrstnega nogometaša in kasneje prizadevnega športnega delavca in športnega novinarja Ferija

Maučec je Športna zveza Beltinci v soboto, 14.6.2008, pripravila že tretji Pohod po Ferijevi poti, ki tako postaja tradicionalen.

Pohod je potekal po trasi, ki jo je pokojni Feri več kot tisočkrat prehodil. Pohod v dolžini približno 8 km je potekal iz športnega parka v Beltincih skozi Lipovce in Gančane nazaj v Beltince. Vmes je bila pri trgovini Jeneš v Lipovcih pripravljena okrepčevalnica, kjer so se pohodniki na kratko ustavili.

Pohoda se je udeležilo okrog 45 pohodnikov, med njimi tudi Ferijevi najbližji. Pred pohodom so prisotne nagovorili Jože Horvat, predsednik ŠZ Beltinci in Ferijev dolgoletni spremljevalec na njegovih pohodih, župan Milan Kerman in Jože Ružič, predsednik organizacijskega odbora in vodnik. Posebna delegacija je ob koncu na grob pokojnega Ferija položila spominski šopek.

Otroške športne delavnice (30.6. – 4.7.2008)

Otroške športne delavnice so bile pred leti zelo popularne in dobro obiska-

ne, potem pa je zanimanje za to vrsto počitniške dejavnosti popolnoma zamrlo in v preteklih dveh letih sploh niso bile izvedene, ker ni bilo prijav otrok.

Letos se je ŠZ Beltinci kot organizator povezala z Alojzom Kerecem, ki ima posluh za delo z mladimi in tudi potrebne kvalifikacije in ustrezno usposobljenost. Izvajalec je podobne športne aktivnosti v sodelovanju z zvezo izvedel že v zimskih počitnicah in takratno zanimanje otrok je bilo dovolj, da se športne delavnice izvedejo tudi poleti.

Alojz Kerec je pripravil program, animiral in pritegnil otroke, ki se jih je zaradi ne preveč ustreznega termina delavnic udeležilo 14.

V enotedenskem programu so se otroci ukvarjali z različnimi športnimi panogami, kot so nogomet, odbojka, lokostrelstvo, kolesarjenje, badminton, košarka in balinanje, igrali so se razne družabne igre, za popestritev pa jim je bilo omogočeno tudi kopanje v kopališču. Otroci so bili deležni tudi toplega obroka.

Zadovoljstvo otrok pomeni za zvezo obvezo, da podobne programe ponudi tudi v bodoče.



Udeleženci športnih delavnic z izvajalcev

Turnir za Pokal Občine Beltinci (Ižakovci, 2.8.2008)

Na 12. tradicionalnem turnirju za Pokal Občine Beltinci, ki je bil 2.8. odigran v Ižakovcih in na katerem nastopajo ekipe iz vseh 8 krajevnih skupnosti iz občine, je 1. mesto osvojila ekipa KS Lipa, ki je v finalu premagala KS Bratonci z rezultatom 3:0. V tekmi za 3. mesto je KS Dokležovje s 3:1 premagala KS Beltinci. Za najboljšega igralca turnirja je bil proglašen Aleš Zver iz ekipe KS Lipa, za najboljšega vratarja pa Sebastjan Kumin iz ekipe KS Bratonci.

Dosedanji zmagovalci: 1997 – Bratonci, 1998 – Beltinci, 1999 – Dokležovje, 2000 – Ižakovci, 2001 – Melinci, 2002 – Lipovci, 2003 – Melinci, 2004 – Ižakovci, 2005 – Lipovci, 2006 – Beltinci, 2007 – Beltinci in 2008 – Lipa.

Prihodnje leto bo turnir v Melincih.

Pohod, kolesarjenje in rolanje po vaseh občine Beltinci (9.8.2008)

Športna zveza Beltinci se je aktivno vključila tudi v organizacijo tradicionalnega pohoda, kolesarjenja in rolanja po vaseh občine Beltinci, ki ga je v soboto, 9.8.2008, organizirala ob pomoči vseh turističnih, kolesarskih in rolarskih društev iz občine in PD Matica M. Sobota.

Proga je potekala po vseh osmih vaseh

občine v skupni dolžini 28 km. Prireditve se je kljub slabemu vremenu, predvsem za pohodnike, ki so startali bolj zgodaj, udeležilo 8 pohodnikov, 15 rolarjev in 60 kolesarjev.

Ob koncu je sledilo še prijetno druženje ob toplim prigrizku in hladni pijači.

Športne igre krajevnih skupnosti občine Beltinci (Lipovci, 23.8.2008)

Ena bolj odmevnih prireditev v občini Beltinci so vsekakor tradicionalne vaške igre oz. kot se uradno imenujejo Športne igre krajevnih skupnosti občine Beltinci. V letu 2008 je bila za organiza-

cijo iger na vrsti KS Lipovci, ki je to obveznost zaupala Klubu malega nogometa Lipovci.

Ekipe 7 krajevnih skupnosti so se zbrale v soboto, 23. avgusta, v Športno rekreacijskem centru v Lipovcih. Iz neznanega razloga se iger ni udeležila ekipa KS Ižakovci. Vsaka ekipa je bila oblečena v majice določene barve, ki jih vsako leto priskrbi SZ Beltinci. Na pripravljenih terenih in poligonih naj bi se pomerili v osmih zabavnih in zanimivih igrah, ki bi štete v skupno razvrstitev ter v vselej zanimivem vlečenju vrvi. Vendar je vreme ponagajalo.

Potek iger so ves čas vodili, nadzorovali in ocenjevali: vodja tekmovanja Roman Jona, zapisnikar Jože Pivar ter nepristranska sodnika Milan Murat in Roman Vinkovič

V prvi igri so tekmovalci odbojkarško žogo servirali v pripravljen cilj. Najbolje je serviral Pičo iz Gančan, ki je dosegel 11 točk, ekipno pa so bili najboljši trije člani družine Novak iz ekipe Beltinac pred Gančani in Lipo.

V drugi igri, vselej zanimivem skakanju v vrečah, so bili najboljši Beno, Jasmina in Jernej iz Lipovec pred člani ekip Bratonec in Dokležovja.

Tretja igra je bila metanje vodnih balonov. Dva tekmovalca sta polnila plastične vrečke z vodo in jih metala čez pregrado, na drugi strani pa jih je z vedrom lovil njun sotekmovalec. V že pre-



Tekmovalci v akciji pri eni izmed zanimivih iger.

cej oblačnem vremenu so bili najuspešnejši ponovno domačini Jasmina, Mitja in Dominik pred ekipama Lipe in Dokležovja.

Samokolnico, v kateri je sedela Ivana in s spužvo zajemala in iztiskala vodo, je najhitreje vozil Zdenko iz Lipe. Sledili sta ekipi Dokležovja in Lipovec.

Po tej igri je tekmovanje zmotil dež in sledila je prekinitev, ki so jo tekmovalci izkoristili za okrepčilo. Ko je dež malce ponehal, se je tekmovanje nadaljevalo.

V metu kamna, kjer je letos manjkal dosedanji osemkratni zmagovalec Aleš iz Bratonec, je malce presenetljivo kamen najdlje vrgel Tomaž iz Lipovec, ki je sploh prvič metal kamen. Skupaj z Brankom sta bila najboljša tudi ekipno pred Dokležovjem in Bratonci.

Igre je spet prekinil dež in ko ni več kazalo, da bi ponehal, je vodstvo tekmovanja zbralo vodje ekip. Ti so sklenili, da se tekmovanje prekine in obveljajo rezultati, ki so jih ekipe dosegle v petih disciplinah, vendar se brišejo z jockerji podvojene točke, saj jih vse ekipe še niso izkoristile.

V skupni razvrstitvi so bili tako najboljši tekmovalci KS Lipovci, ki so osvojili 38 točk, ekipi Lipe in Dokležovja sta zbrali 34 točk, vendar so tekmovalci iz Lipe osvojili več prvih mest v posameznih disciplinah in so tako osvojili drugo mesto.

Vzporedno bi se naj odvijalo tudi tekmovanje v vlečenju vrvi, ki ne bi štel v končno uvrstitev ekip, bi pa bilo verjetno zanimivo in razburljivo. Vendar vremenski pogoji izvedbe niso dopuščali. Organizator KMN Lipovci se je v dogovoru s športno zvezo odločil in za vlečenje vrvi ekipe ponovno povabil naslednjo soboto. Odzvale so se tri ekipe in se pomerile med seboj. Zmagali so Gančani pred Melinci in Lipovci.

Športne igre, ki se odvijajo vsako leto v drugi krajevni skupnosti, so tako zakorakale v drugi krog. Naslednje leto bodo igre v Bratoncih.

JoP

Beltinski planinci

To smo mi, ki imamo radi naravo, ljudi, rože in vse izzive, ki nam pridejo naproti. Ravninski planinci se zavedamo, da ni pomembno samo visokogorje (čeprav je čudovito), temveč je važno druženje in sproščeni pogovori ob hoji, kolesarjenje in pajanje krüja, pečenje koruze in kostanjev tudi na nekoliko bolj položnih prekmurskih ravninah.

Kot vsako leto smo bili tudi letos aktivni in smo tako raziskovali lepote narave na Pohorju, Vršiču in Bovškem Grintovcu, imeli pa smo tudi tradicionalno pajanje krüja (RISALE). Naša največja prireditev je spust po Muri ob Dimek-Hrovatovem memorialu, pa tudi kolesarjenja po Pomurski poti, pešačenja v Veržej, dvodnevni izlet na Korošico, ne gre pa pozabiti tudi romanja k polnočni maši k Mariji pod Logom v Turnišče. Vse to in še mnogo drugih izletov je bilo in še bo!

Med drugim smo tudi markacisti, zato vsako leto obnovimo markacije ter očistimo veje ob poti, obenem pa si ustvarimo lep kolesarski popoldan. Preveč je vsega za napisati, to je treba samo doživeti. Zato vabim vse, ki bi želeli z nami deliti lepa doživetja, da se nam pridružite in se včlanite v naše planinsko društvo. Pridite, več nas bo, lepše se bomo imeli! Skupaj smo veliko močnejši in modrejši. Verjamemo, da smo tu zato, da bi se medsebojno bogatili, zato tudi to prepričanje

Strelsko društvo Gančani

Strelsko društvo v Gančanih deluje že več kot 30 let. Strelja se večinoma z zračno puško na strelišču v ŠRC v Gančanih. Pred nekaj leti so starejši strelci prenehali s streljanjem, zato aktivno streljajo le še mladi strelci. Z zračno puško se strelja zelo aktivno, saj prihajajo strelci tudi z drugih vasi občine Beltinci. V jesenski in spomladanski sezoni smo tekmovali v naslednjih ligah: regijska pinorska liga, kadetska državna liga s standardno zračno puško, članska regijska liga s standardno zračno puško, članska regijska liga s serijsko zračno puško, državna dopisna liga za pionirje, kadete in mladince. Udeležili smo se tudi državnega kadetskega in pionirskega prvenstva. Dose-



Utrinki iz prijetnih družen: Molička pl.-Korošica-Lučki dedec-Ojstrica, 2008

odražamo v svojih vsakdanjih stikih z drugimi ljudmi. Tako ustvarjamo prijetnejše ozračje in dobro razpoloženje.

Vsak človek, vsaka skupnost vsako leto znova slavi svoj rojstni dan ali obletnico. Vsi se tega spomnimo, kupimo darilo ali pošljemo voščilo. Tudi naše društvo ima vsako leto t.i. rojstni dan, to je plačilo članarine. Lepo bi bilo, če nekateri člani tega ne bi pozabili in bi se nas spomnili. Nikoli ni prepozno!

Naj končam to naše kramljanje z besedami Lorda Byrona:

*Razmišljati na skalah tik prepada,
počasi stopati skozi gozdni mrak,
kjer so stvari, ki človek jim ne vlada
in kjer ni hodil še njegov korak;
za čredo divjih koz skozi siv oblak
v neznano plezati po gorski steni,
strmeti v slapa belogrivi trak –
to ni samota – to samo pomeni
pomenkovati se z naravo
v vsej lepoti njeni.*

Zinka BENKOVIČ

gali smo veliko dobrih rezultatov v regijskih in državnih ligah in prvenstvih: regijsko prvenstvo Mitja Černi 2.mesto, Jernej Černi v pionirski ligi 6. mesto, 1. državna kadetska liga Mitja Černi 7. mesto. Nekoliko smo razočarani, da je za strelstvo tako malo zanimanja mladih in tudi starejših strelcev.

Mitja ČERNI



Mladi strelci

KK Tim Mlin Beltinci

KK TIM MLIN Beltinci bo letos praznoval 5. obletnico uradne ustanovitve kluba. Veseli nas, da se je društvo razvilo v dober tim, ki že od vsega začetka prireja prireditve, ki so zanimive tudi za širšo okolico. Na vseh pomurskih maratonih in širše smo prepoznavni člen enega izmed najpopularnejših in množičnih rekreacijskih športov v Sloveniji – kolesarjenja. V avgustu smo izpeljali našo glavno športno prireditev – Beltinski kronometer, to je vožnja s kolesom na čas, v našem primeru od Beltincev (pred občinsko stavbo) do Gornje Bistrice (križ) ter nazaj. Na progo dolžine 10,8 km se vsakič podajo tako mlajši kolesarji kot tudi predstavniki društva »DI-MEK« iz Beltincev. Kategorije so bile še naslednje: ženske (ne glede na tip kolesa), kategorija nad 40 let, treking kolesa ter seveda najhitrejša cestna kolesa. Čeprav se olimpijski slogan »važno je sodelovati« sliši že izrabljen, pa je vsakič vodilo za našo prireditev. Vsem sodelujočim so štarterji izmerili čas, najhitrejši so dobili praktične nagrade. Absolutni zmagovalc je bil Matej Fujs, ki je dosegel povprečno hitrost 42,15 km/h, kar je tudi najhitrejši čas Beltinskega kronometra doslej. Posebej velja čestitati našim najmlajšim udeležencem kronometra. Zahvala gre vrlim gasilcem, ki nam vsakič priskočijo na pomoč pri organizaciji ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni izvedbi naše prireditve.

Ob otvoritvi pomurske avtoceste smo v Beltincih imeli otvoritev t.i. kolesarske točke (na terasi kavarne Pri goslarji), kjer lahko kolesarji dobijo informacije o turističnih točkah v okolici, na razpolago je tudi orodje za servis kolesa. Kolesarska točka predstavlja izhodišče za številne kolesarske poti ter je tudi postojanka za žejne in lačne.

V začetku leta smo imeli potopis na temo Avstralije ter v sodelovanju s Športno zvezo Beltinci predstavitev ekstremne kolesarske dirke okoli Slovenije (DOS Extreme). V jesensko-zimskem času bodo spet na vrsti potopisni večeri. Naj vam zaenkrat izdamo le eno destinacijo, to je Šri Lanka. Vabljeni na večere KK Tim Mlin v beltinsko grajsko dvorano. Vse o dogodkih društva izveste na spletni strani www.timmlin.si, ki nudi številne informacije o kolesarstvu in turističnih točkah v bližnji okolici.

Leon MIHALIČ



Štartno ciljni prostor

Rezultati Beltinskega kronometra 2008 so bili naslednji:

A: Cestna kolesa

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	MATEJ	FUJS	15:29	42,146
2.	ROBERT	KARDINAR	16:33	39,430
3.	DOMINIK	ŠTEINER	16:37	39,271

B: Treking kolesa

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	STANKO	MALAČIČ	17:44	36,798
2.	BOŠTJAN	KOTER	18:34	35,147
3.	MARKO	NOVAK	19:11	34,017

C: Ženska kategorija

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	NATALIJA	VELDIN	20:36	31,678
2.	IRENA	PLAHUT	21:34	30,258
3.	GABRIJELA	KŪZMA	21:40	30,118

D: Mladina do 16 let

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	BOJAN	KOVAČ	18:16	35,724
2.	MATEJ	ŠKAFAR	20:55	31,198
3.	MATEJ	FLISAR	21:36	30,211

E: Kategorija starodobnih koles

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	TOMAŽ	FLISAR	25:58	25,131
2.	JANEZ	POZDEREC	26:17	24,828
3.	ALOJZ	MAUČEC	31:59	20,403

F: Kategorija nad 40 let

Mesto	ime	Priimek	čas (min:sec)	(km/h)
1.	MARTIN	SREŠ	20:30	31,832
2.	MIRKO	KAVAŠ	21:29	30,375

V slovenski reprezentanci na evropskem prvenstvu v showdownu kar dva Prekmurca – tudi naša krajanka

... Edina tema je neznanje ...

Vsaka družina je nekaj drugačnega, na svoj način zanimiva... posebnega....

Naša družina se razlikuje od drugih po marsičem...

Ko sem bila stara tri leta, je mama izgubila vid... in to v zelo kratkem času...

Kar nekaj časa je trajalo, da se je sprijaznila s tem ONA in tudi OSTALI okoli nje...

Čez nekaj časa se je včlanila v Društvo slepih in slabovidnih v Murski Soboti in potem se je

marsikaj spremenilo. Začela se je ukvarjati z različnimi dejavnostmi, ki jih večinoma prireja soboško društvo. Povezala se je tudi z ostalimi društvi, šla je na Okroglo pri Naklem in v Izolo plest – zanimivo, prej ni znala plesti, sedaj plete zelo dosti, kolikor ji pač čas dopušča, ponavadi v zimskem času. Začela se je tudi temeljito ukvarjati s kegljanjem na ruskem kegljišču za slepe. Prej je igrala pod B2 in je osvojila kar nekajkrat prvo mesto. Zadnja leta igra pod B1 in tudi zdaj je osvojila že kar nekaj prvih mest... Zelo aktivna je v športu...hodi tudi na tek, hitro hojo, plavanje in v planine. Pred šestimi leti pa se je začela ukvarjati



Moja mama med tekmovanjem

s SHOWDOWNOM. Ker je vedno pridno trenirala in smo jo zelo spodbujali tako doma, med prijatelji kot tudi v društvu, je začela zelo dobro igrati in dosegati zelo dobre rezultate. V Murski Soboti sta bila najbolj zagreta za ta šport prav Silva Mlinarič iz Lipovec in Aleksander – Sandi SABO iz Hotize. Ko sta skupaj igrala (Sandi ima zelo močan udarec z loparjem), je začela zelo dobro igrati tudi Silva, moja mama. Pred dvema letoma je osvojila državni naslov, zato jo je tudi trener Gregor Fabjan povabil v slovensko reprezentanco. Tistega leta je bila na tekmovanju na Nizozemskem. Tudi letos je slovenska reprezentanca v showdownu, namiznem tenisu za slepe in slabovidne, tekmovala na evropskem prvenstvu v Tuusuli na Finskem. Z dvema medaljama je bila Slovenija druga najuspešnejša država. Vsak mesec so imeli priprave na Okroglem pri Kranju. Tam jih je trener lahko ocenil in izbral, kateri bo dobil vstopnico za evropsko prvenstvo. Na

Finskem je imela mama precejšnjo smolo, saj je žreb določil, da je prišla v močnejšo skupino tekmovalk in za las ji je manjkalo, da bi prišla med prvih osem. Zmanjkala ji je ena samcata točka.

»Že na začetku sem se v skupini morala pomeriti s petimi najmočnejšimi – enakovrednimi tekmicami. S trenerjem sva upala, da mi bo uspel velik met, toda na koncu se je izkazalo, da mi je zmanjkala ena sama točka, da bi se uvrstila med prvih osem v Evropi. Nasprotnice so bile tudi zelo dobro pripravljene!«

Že drugič je zasedla enajsto mesto na evropskem prvenstvu, zdaj na Finskem, pred dvema letoma pa na Nizozemskem.

Kot hčerka in tudi sodnica na državnih in evropskih ravneh bi se rada zahvalila v imenu mene, moje mame in tudi Sandija Društvu slepih in slabovidnih v Murski Soboti, posebej pa trenerju Gregorju Fabjanu.

Karmen MLINARIČ

Do zdravja z zelišči

Že od pradavnine poskušajo ljudje obvladovati bolezen in zdraviti svoje težave z različnimi sredstvi. Številni znanstveniki so se resno trudili, da bi našli neškodljive substance, s katerimi bi lajšali tegobe in zdravili bolezni.

Kemija in farmacija sta s svojimi raziskavami zagotovo dosegli velik uspeh. Vendar – vsi ti preparati so kot nož z dvema re-

ziloma. Zdravila niso vedno neškodljiva, pogosto jih spremljajo sopojavi, ki znajo biti tudi zelo hudi. Vse več ljudi ima resne pomisleke, zdraviti se z zdravili, za katere vemo, da lahko povzročajo sopojave in zaplete. Zdravilna zelišča so v teh primerih zelo dobrodošla alternativa. Ugodno delovanje in zdravilni učinki zelišč so znanstveno dokazani. Dandanes – v dobi avtomatizacije in industrializacije se je človek odtujil naravi in njenim zakonom. S svojim odnosom do narave in naše okolice je na-

redil nepopravljivo škodo. Narava nam ta mačehovski odnos že vrača. Samo letos so silne vremenske ujme opustošile dobršen del Slovenije.

Človek mora znova najti pot nazaj k naravi. Uporaba zdravilnih zelišč za zdravljenje naših težav in bolezni je čedalje bolj razširjena. Pri pravilni uporabi zdravilnih zelišč in njihovih pripravkov lahko zdravimo veliko bolezni in lahko pomagamo mnogim ljudem. Noben zdravnik ne bo preprečeval zdravljenja z zdravilnimi zeli-

šči in odsvetoval njihovo uporabo – seveda v mejah dopustnega.

Naše delo in cilji so v tem, da ponovno spoznamo in ljudem približamo bogato zakladnico narave in zdravnih zelišč, njihove pripravke, izvlečke, masti, kopeli in čaje, ki bodo pomagali tistim, ki iščejo njihovo pomoč. Skoraj dnevno lahko beremo v časopisju članke in sestavke o uporabi zdravnih zelišč, nastajanju njihovih nasadov in ekoloških kmetij, ki gojijo zdravnih zelišč (kmetija Grilc pod Krvavcem, kmetija Kalan na Kalobju na Kozjanskem, dvorec Trebnik v Slovenskih Konjicah, samostan Olimje, itd..).

Tudi v naši občini že mnogi ljudje nabirajo in gojijo zdravnih zelišč za lastne potrebe; organizirano pa v Lipovcih v okviru projekta Živimo zdravo. Ob odprtju Pomurske zdravstvene zbirke se je tudi nam utrnila misel in želja, da bi v sklopu tega projekta začeli gojiti in nabirati zdravnih zelišč ter iz njih pripravljati čaje, grenčice in razne izvlečke. Te proizvode, bi lahko kot spominke ponudili v prodajo v muzejski trgovini in na Otoku ljubezni.

Prvi poskusi so bili narejeni v okviru Beltinskega folklornega festivala pod okri-



Stojnica Stara apoteka na folklornem festivalu

ljem Zavoda za turizem in kulturo Beltinci in ob pomoči ter izkušnjah lipovskih zeliščarjev. Uspeh teh prvih korakov nas je opogumil, da začnemo s pripravami na ustanovitev »Združenja zeliščarjev v občini Beltinci«. Zato pozivamo vse zainteresirane iz vseh vasi naše občine, da se nam pridružijo in prijavijo v to društvo.

Prijave sprejemajo:

- ZTK Beltinci, tel.: 02 541 3580, GSM: 040 835 017; e-pošta: beltinci.info@siol.net
- ga. Ana Bugar, Gančani (GSM: 031 384 720)
- ga. Vera Bežjak, Lipovci (tel.: 02 542 14 47)

Nikolaj SZEPESSY

Sistem zagotavljanja kakovosti živil

Gospodarski razvoj je v zadnjih 20-ih letih med drugim tudi na področju pridelave, predelave in distribucije hrane povzročil korenite spremembe. Na kompleksnost in širokost področja zagotavljanja varnosti in kakovosti hrane med drugimi opozarjajo številni strokovnjaki, ki pravijo, da so pridelavo hrane in spremljajoče spremembe zdravja ljudi zaznamovale tako pozitivne kot negativne lastnosti.

Pojem kakovost je relativen in za vsakogar drugačen, neposredno ali posredno pa odvisen od različnih dejavnikov. Med drugimi kakovost opredeljuje kot predvidljivo stopnjo verodostojnosti proizvoda (ali storitve), ki izpolnjuje posebna določila in je prilagojen zahtevam trga z najnižjimi možnimi proizvodnimi stroški (Total Quality Management). Po definiciji Evropske komisije se kakovost v prvi vrsti ocenjuje glede na izpolnjevanje zahtev varnosti proizvoda/storitve. Omenjena komisija varnost pojmuje kot osnovo za

zagotovitev kakovosti, ki pa je tesno povezana z nedavno vzpostavljenimi standardi za varovanje okolja in dobrobit živali. Med ostalimi elementi preverjanja kakovosti so tudi podatki o hranilni vrednosti, organoleptične lastnosti, kraj pridelave, način proizvodnje. Danes je najpomembnejše merilo kakovosti proizvoda (storitve) popolna zadovoljitev kupca (stranke). Z drugimi besedami, za kakovosten proizvod velja tisti, ki zadovolji stranko v okviru določenih meja proizvodnih stroškov. Septembra 2005 je Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) izdala samostojni standard ISO 22000 – Sistem vodenja varnosti živil (Food Safety Management Systems-Requirements for any organization of food chain). Namen standarda je poenotiti zahteve različnih standardov na področju varnosti živil in zagotoviti sistem, ki naj bi nadziral in za-



gotavljal varnost živil v celotni verigi »od vil do vilic«, hkrati pa izločil vse šibke točke na tej poti. Standard je namenjen vsem organizacijam v živilski verigi, in sicer od primarne pridelave, predelave živil, skladiščenja, distribucije, proizvodnje krmil, kot tudi proizvajalcem čistil, strojne opreme, embalažnih materialov, torej vseh materialov in predmetov, ki prihajajo v stik z živilom. Omenjeni standard tako združuje vse zahteve sistema HACCP po Codex Alimentariusu, poleg tega pa še pravila dobre poslovne in higienske prakse. Omogoča pa tudi sledljivost ter označevanje živil. Sistem zagotavljanja varnosti živil, ponazorjen s praktičnim primerom, bo predstavljen v naslednjem prispevku.



Lidija BAŠA, dipl. san. inž.

Skupina za samopomoč »Ščipek« je bila na izletu v Bratoncih

Članice skupine za samopomoč »Ščipek« smo se zbrale pred domom starejših v Rakičanu in se odpeljale na že dolgo pričakovani izlet v Bratonce. Veselje je bilo še toliko večje, ker smo morale izlet že nekajkrat prestaviti zaradi različnih vzrokov. Tokrat se je le posrečilo.

Dan se je začel s toplim soncem. Na pot smo se podale z domskim kombijem, ki ga je vozil Drago. Varno nas je pripeljal na kraj dogajanja, domačijo naše sovoditeljice Pavle. Z možem Alojzjem sta nas prisrčno sprejela. Kot organizatorica izleta sem se s Pavlo že vnaprej dogovorila o programu. Moj mož Slavko nam je dan prej priskrbel in s traktorjem pripeljal buče. Članice skupine so si jih zaželele čistiti. Alojz nam je buče s sekiro razpo-



Članice pri jesenskem opraviilu

lovil, pripravil stole, da smo lahko sedele, posode za bučno seme in plastične predpasnike, da se ne bi umazale. Še preden smo začele z delom, smo se okrepčale s kavico in potico ter si tako nabrale moči za čiščenje. Lojzka je povedala, da kljub visoki starosti tega dela še nikoli v življenju ni počela in da je to zelo prijetno in sproščujoče opravilo. Med nami je bila tudi Gizela na invalidskem vozičku, ki je bila naša glavna šaljivka. Članice skupine so pripovedovale, kako je bilo nekoč in kako je danes.

Med delom nas je z obiskom presentila zunanja sovoditeljica Ivanka. Pridružila se nam je in veselo vzdušje se je

nadaljevalo. Vmes smo tudi zapele več ljudskih pesmi.

Obiskal nas je tudi moj mož Slavko, ki nas je posnel in fotografiral. Pohecal se je, da nas bo dal v Maloga Rijtara, in na kabelsko televizijo.

Po končanem delu se je začel piknik. Alojz je pokazal svoje sposobnosti na roštilju. Začele smo se mastiti s pečenimi perutmi in čevapčiči. Za povrh smo se posladkale z dobrimi domačimi poticami in grozrdjem.

Nekaj lepih uric je hitro minilo. Morale smo se vrniti v dom. Med potjo smo si ogledale rastlinjake vrtnarstva Čolig, kjer so nam podarili njihove rože.

Kot organizatorica in voditeljica tega druženja menim, da imajo takšni dogodki zelo pozitiven vpliv na življenje in bivanje varovancev v domu. Takšna in podobna druženja bi se morala zgoditi večkrat. Članice skupine »Ščipek«, varovanke doma v Rakičanu, mi ne dajo miru. Vsak dan me nagovarjajo z »Kdaj bomo spet šle v Bratonce, kdaj bomo v »novinaj?«

Marija SMODIŠ

Sožitje z naravo

»Spet prišla je k nam jesen, vsa v škrlat odeta, listje pada že dreves, zima se obeta!«

Narava se je odela v živo pisana oblacija in nas očarala s svojo lepoto. Ljudje smo pospravili pridelke, ki smo jih skrbno gojili skozi vse leto. Pri teh opravilih nam zelo radi pomagajo tudi naši vnuki, ki nas posnemajo na vsakem koraku. Zato jih vključimo in pritegnimo k opraviilu, ki jih zmorejo in vsi skupaj bomo uživali. Žal se odrasli tega včasih otepajo, saj bi sami kakšno delo opravili veliko hitreje in boljše. Toda, kje naj se otrok nauči in spozna praktično delo, če ne ob nas starejših? Zato naj nam ne bo nikoli žal časa in potrpežljivosti, ki jo bomo ob tem pokazali. Ko bomo delo končali, bo veselje toliko večje – za nas vse. Ne skoparimo z odgovori na vprašanja, ki nam jih zastavlja naš mali »radovednež«. To, kar mu lahko damo, mu lahko damo mi odrasli s svojim zgledom in ljubeznijo, kar ne more nadomestiti nobena knjiga, film ali računal-

nik.. Ti so samo pripomočki, ki razvozljajo stvari, ki jih ne more razložiti na preprost način in utrjujejo ter poglobljajo njegovo znanje.

Otrok mora biti povezan z naravo, z živimi bitji, ki ga obdajajo na vsakem koraku (na vrtu, v sadovnjaku, na njivi, bližnjem potoku...). Naučiti se mora, da je vsako živo bitje v naravi pomembno, da drug brez drugega ne moremo živeti.

Tako bo vzljubil in začel spoštovati vsako bitje in se ga ne bo bal. Seveda pa mu moramo biti ob tem za vzor, da mu sami ne vcepimo strahu pred živalmi, ki se jih »bojimo« in mislimo, da so v naravi nepotrebne. V vsakdanjem življenju se srečujemo tudi z živalmi, ki nekaterim vzbujaajo strah. Če bomo ravnali »modro«, bomo otroka poučili, da je tudi kača zelo koristna in nam noče nič hudega. Strah



Lan v družbi babice in dedka.

pred kačami je plod človeške nevednosti. Spomnim se svojega otroštva, ko so nas sosedovi fantje »strašili« s slepcem. Ko sem ugotovila, da je to kuščar, sem si polžiče ogledala še belouško in spoznala, da sta oba plazilca zelo koristna in mi nočeta nič hudega in tako sem sčasoma premagala strah. Veliko pa sem skupaj z učenci pridobila z obiskom v živalskem vrtu, ko nam je biologinja Irena kače približala in predstavila z znanstvene plati. Tudi najbolj boječi otroci in njihovi starši so se ob dotiku s kačo otresli strahu in v njih se je vzbudilo spoštovanje do teh bitij. Seveda pa je otroka potrebno seznaniti tudi s strupenimi kačami, zato pa je potrebno znanje. Otroci se mora zavedati, da nobe-

no živo bitje v naravi ni »igrača«, s katero bi se po mili volji igral. To najlažje dosežemo tako, da ga vzgajamo, da živali ne bo preganjal in jih motil. Lanova družina – družina mojega vnuka - živi na obrobju kraškega sveta, kjer so kače, zelenci, srne, veverice in šoje njihovi vsakdanji gostje. Ko smo letos praznovali vnukinjin-Pikin rojstni dan – so se otroci igrali v peskovniku. Izpod pokrova je prilezla kača. Otroci so jo začudeno gledali, starejši pa so »zagnali paniko«. Vnuk Lan pa je mirno povedal: «Pustite jo, to je samo belouška.» Sosed Stane ga je brž vprašal: «Kako pa to veš?» Lan je modro odgovoril: «A ne vidiš, da ima bela ušesa!» Belouška se je čisto mirno odplazila proti svojemu

»domu« in se ni zmenila za našo družbo. Z vnukoma smo spremljali njeno pot in čisto nič nas ni bilo strah. Prav gotovo se je marsikdo izmed gostov zamislil ob tem nenavadnem srečanju in ugotovil, da so včasih otroci »pametnejši« od odraslih. Zato pustimo živeti živa bitja v naši bližini in se s svojim »neumnim« početjem in paniko ne spravljamo v nevarnost. Tudi živali si zaslužijo miren počitek, da nam bodo spomladi zopet v veselje in korist.

»Vsa narava pojde spat, da se bo spočila,

in ko pride spet pomlad, znova bo rodila!«

Marija ZVER

Odhajamo – Človek in smrt

Daleč je tisto. Daleč od tod.
Tam, kjer vzšumevajo Mure.
Daleč od marsikod.
Daleč od vsepovsod.
Daleč je tisto, kjer hodijo kraji
k vsakomur prav da dom
in pozdravijo z dobrim dnevom
in se naslonijo na podboje
in vprašajo
kakšno je zdravje, kakšna je sreča
in sploh kako grejo leta navkreber....
Daleč je tisto. Daleč od tod...
Tako daleč,
da morebiti še tam tega ni več,
kjer vzšumevajo Mure,
morebiti je tudi to že dalje,
vse dalje od ondod, od marsikod.
Dalje od vsepovsod...

Jože Olaj

In daleč je vse tisto, kar sta v svojih delih opisovala vojaka, Polančan – Miško Kranjec v Povesti o dobrih ljudeh in Bistričanec – Ferdo Godina v svojih drobnih, a nadvse prijetnih povesticah Sezidala si bova hišico. Svet ob Muri se je v teh časih spremenil, vendar so ljudje ostali isti – vsaj nekateri. To so dobri ljudje, ki niso pozabili svojega materinega jezika, svoje prekmurščine, svoje rodne zemlje, vsega tistega, na kar smo lahko ponosni, da smo ljudje.

Tudi v naši sredi so živeli takšni ljudje, ki jih žal ni več. Domačini in njihovi naj-

bližji so se srečali z njihovo prezgodnjo smrtjo. Dr. Anton Trstenjak je v svoji knjigi »Umrješ, da živiš« zapisal: «Ko se rodimo, se rodimo v življenje, pa tudi v smrt. Ko rastemo, rastemo v življenje, obenem rastemo tudi v smrt. Ko živimo, obenem umiramo. Vsak dan smo bližje smrti, čeprav je ta morebiti še daleč pred nami. Ko se učimo živeti, se učimo tudi umirati. vsaj tako bi morali dosledno ravnati. Kdor ne zna prav živeti, bo težko znal tudi prav umreti. Ko premišljujemo o življenju, torej nehote premišljujemo obenem tudi o smrti.» Nekateri se že besede smrt zelo bojijo, strah jih je pokopališč, vsega, kar spominja na umiranje. Vendar smrti nihče izmed nas ne uide. Tisti, ki verjamejo v posmrtno življenje, upajo, da smrt ni konec, je le nov začetek. O smrti so pisali veliki pesniki in pisatelji, pesnica Mila Kačič pa pravi:

»Ni smrt tisto kar nas loči,
in življenje ni, kar družji nas.

So vezi močnejše. Brez pomena zanje
so razdalje, kraj in čas.

Vekovečna dragih je bližina.

Smrt je le združitev návečer.

Zemlja skupno je pribežališče in poslednji cilj vseh nas je mir.«

Ko obiskujemo pokopališča, se ustavljamo ob grobovih svojih dragih, znancev in prijateljev, smo v mislih z njimi. Vsak izmed nas takšno srečanje doživlja drugače. Izgubo najbližjega doživljamo intimno in boleče. Žalovanje traja pri nekaterih zelo dolgo in nikakor ne morejo preboleti ljubljene osebe. Težko se je sprijazniti, da se nikoli več ne bodo vrnil med nas, se nam nasmehnili in nas učili. zato je prav, da se

prepustimo žalovanju, da bolečina in žalost privreta iz nas in nas hkrati osvobodita. Pri nekaterih ljudeh traja zelo zelo dolgo. Sčasoma spoznamo, da ljubljene osebe res ni več ob nas, v spominih pa je vedno prisotna s svojim toplim nasmehom, globokim pogledom in dobrimi deli. Ljubez, ki smo jo gojili z njo vse življenje, je premagala bolečino, ki iz dneva v dan postaja znosnejša. Spominjamo se vseh, ki so nas spremljali v življenju in bili del nas. Ne samo ob Dnevu mrtvih, ko nekateri prižigajo gore sveč, čez leto pa njihovi grobovi zapuščeni samevajo. Cvet in skromna sveča naj z lepo mislijo na pokojne postane naš vsakdan. Listje odpada, sive meglice se dvigajo nad domačo pokrajino. Tudi na pokopališča je legla megla in na grobovih gorijo sveče.

Naj končam z verzi Mile Kačič:

Ne stopaj po uvelem listju.

To so mrtvi.

Zeleni so izpolnili svojo dolžnost.

Darovali so ti dih.

Spoštuj njihovo smrt.

Vračajo se v nedra zemlje
kakor vse ko se dopolni čas

ko je konec poti

spoštuj njihovo smrt

zanje ne bo več pomladi

morebiti je ne bo več tudi zame

zate ali za nekoga

ki ga ne boš mogel pozabiti

ne stopaj po uvelem listju.

Diši po jeseni.

diši po mnogih smrtih!«

Marija ZVER

Modrost nekega starca!

Srečala sem starca. "Ali imaš čas?" sem vprašala. "Rača bi te nekaj vprašala."

Starec se nasmehne:

"Časa imam dovolj. Kaj pa te zanima?"

"Dolgo si že na svetu. Kaj te je v tem času presenečalo pri ljudeh?"

Starec odgovori:

"Naveličajo se otroštva in si želijo odrasti, nato pa si spet želijo postati otroci. Izgubijo zdravje zaradi naprezanja po čim večjim zaslužkom, nato pa ta denar zapravijo, da bi si povrnili zdravje. Medtem, ko zaskrbljeno razmišljajo o prihodnosti, pozabijo na sedanost, tako da ne živijo niti v sedanosti niti v prihodnosti. Živijo, kot da ne bodo umrli in umrejo, kot da niso nikdar živeli..."

Starec me je prijel za roko in nekaj časa sva uživala v tišini, nato pa sem ga vprašala: "Kot oče, kateri so tisti življenjski nasveti, za katere bi želel, da se jih naučijo tvoji sinovi in hčere?"



Foto: Venčeslav Smolčič

Starec je odgovoril z nasmehom:

"Da se naučijo, da nikogar ne morejo prisiliti, da jih ljubi. Kar lahko naredijo je, da pustijo, da so ljubljene od drugih. Da se naučijo, da v življenju ni najpomembnejše, kaj imajo, temveč koga imajo!"

Da se naučijo, da se ni dobro primerjati z drugimi!

Da se naučijo, da ni bogat tisti, ki ima največ, temveč tisti, ki najmanj potrebuje!

Da se naučijo, da potrebuješ le nekaj sekund, da odpreš globoke rane ljubljene osebe in da traja nekaj let, da te rane zaceliš!

Da se naučijo odpuščati!

Da se naučijo, da dva človeka gledata na isto stvar zelo različno!

Da se naučijo, da včasih ni dovolj, da jim je oproščeno, oprostiti morajo tudi sami sebi!«

(vir: internet)

Modrost, ki jo v sebi nosi ta zgodba, je velika in večna. Kako malo vemo o tem, da se je potrebno vsak dan vedno znova truditi za druge, kako pomembno je, da se učimo živeti drug z drugim in da znamo predvsem odpuščati. Človek je bitje, ki ga je Bog ustvaril po svoji podobi, ki ima mnogo darov, ki čuti, ki ima neminljivo dušo, ki so mu dana v osvajanje večna prostranstva. Vse te dobre lastnosti ima človek, vendar pa ima tudi slabe in pri teh bi se moral truditi, da bi jih bilo čim manj zaznati in bi jih moral skrivati in z njimi ne prizadeti svojih bližnjih, svojih najdražjih, kajti vse mine in to hitro, potem pa ostane le sled ter sad tistega, kar smo v življenju naredili oz. dosegli.

Zato svoje pozitivne lastnosti negujte, da bo svet toliko lepši!

Lilijana žižek

Filatelija III

PRILOŽNOSTNI POŠTNI ŽIGI NOVE POŠTE V BELTINCIH

Priložnostni poštne žigi se izdajo ob pomembnem dogodku ali pa ob važni okrogli obletnici.

Ponavadi so odtisnjeni na pisemskih ovojnica, dopisnicah in tudi na razglednicah.

Pošta v Beltincih jih je izdala kar nekaj.

Prvi priložnostni žig je bil izdan ob otvoritvi nove pošte v Beltincih, 24.06.1994. Sledili so še: 110 let GD Beltinci – 21.07.1996, 50 let kolesarskega kluba v Beltincih – 17.08.1997, 60 let beltinske folklores – 26.07.1998, Bujraški dnevi v Ižakovcih – 09.08.1998, Spominski tabor 1919-1999 Prekmurje – Slovenija v Beltincih – 14.08.1999, Ultra maraton po poti kurirjev in vezistov nove Slovenije, ki se začne v Gančanih – 23.7.2001 ter državna proslava združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom – 18.08.2006 v Beltincih.



Vir: Slovenika 2003 – Katalog poštne žigov 1919-2003, lastna zbirka

Slavko ŠEBJAN

Slonček

Nekoč je živel slonček, ki bi mu lahko rekli tudi smolček, ker se mu je vse posmolilo, česar se je lotil. Če je šel na primer zjutraj v šolo k risanju, je doma pozabil barvice; če so imeli računstvo, se mu je zlomilo pisalo in skoraj ni bilo dneva, da ne bi prišel domov s preluknjano nogavico.

»Vse to je pač zato, ker si taka neroda,« ga je ozmerjala mama in ga polna skrbi opazovala skozi očala. »Kaj bo le s teboj?«

Lotila se je njegovih nogavic in pristavila: »Le poglej, kakšno luknjo imaš v nogavici! Svojega očeta Jumbo bi si vzela za vzor!«

»Saj si tudi Jumbo strga nogavice!« je ugovarjal slonček.

»Že res,« je rekla mati, »tudi Jumbo si strga nogavice, ampak Jumbo pleše v cirkusu po zadnjih tacah. Samo zamisli si – po zadnjih tacah! Kaj pa znaš ti? Nič drugega kot skrbi mi povzročáš,« je javkala mati in navila slončku ušesa.

Slonček je bil zelo žalosten, zajokal je »buhuhu« in napolnil celo vedro slonjih solz, saj je bila vsaka solza velika kot lešnik. Nazadnje si je obrisal svoj rilček v bananov list, vtaknil v torbo debel kos kruha z maslom in odšel k ptiču marabuju, da bi ga vprašal, kaj naj stori, da bi bil materi v veselje.

Ptič marabu je bil zelo star, moder in zelo pameten. Kot vsi marabui je stal tudi ta marabu na eni sami nogi, z drugo pa se praskal za ušesom.

»Moja mama,« je vokal slonček, »pravi, da sem strašna neroda in da ji povzročam same skrbi. Kaj naj storim, da bo drugače?«

Ko se je slonček izpovedal, se je marabu globoko zamislil in to je trajalo toliko časa, da bi si lahko kdo mislil, da je medtem zaspal – v resnici je mogoče za hipce res zadremal – toda nazadnje je le rekel:

»Poskusi stati na eni sami nogi in se z drugo popraskati za ušesom-takole!«

Marabu je pokazal slončku, kako naj to naredi. Ta je poskušil, ampak posledica je bila le ta, da se je prekucnil, se nekajkrat prekotalil in stopil marabuju na prste.

»Av!« je zacvilil marabu in povrhe: »Ti neroda!« In za kazen je ušcipnil slončka v zadnjo plat. Slonček se je ponižno pobral in odšel h kači.

Ta kača je bila zelo zelo stara in tudi zelo zelo pametna. »Moja mama,« je razložil slonček »pravi, da sem strašna neroda in da ji povzročam same skrbi. Kaj naj naredim?«

»Nič lažjega kot to,« je zasikala kača in se zasmejala. »Poglej, takole se zvijaj po zemlji kot jaz. Takole!« mu je pokazala.

Slonček se je takoj zvalil na tla in jo poskusil posnemati, ampak zgodilo se ni nič drugega, ko da se je nekajkrat prevahnil po zemlji.

»Nič drugega ne znam,« je potožil, »ko da se zvijam in viham rilec. Z drugim telesom tega pač ne zmorem.«

»Hm,« je menila kača, »potem pa stopi k svoji babici, mogoče ti bo ona lahko kaj svetovala.«

In slonček se je odpravil k babici.

Tudi slončkova babica je bila zelo zelo stara in zelo zelo pametna. Potrpežljivo je poslušala slončka do konca in rekla: »To je pa težavna zadeva. Mogoče bi bilo najbolje, da bi zamahoval z rilcem sem in tja in pri tem trobil skozi nos – tot-tot-tot! Tako-le!« In je pokazala slončku umetnijo.

Slonček se je odkašljaj, krepko zajel sapo, potem pa zamahnil z rilcem sem in tja ter zatrobil: »Tot-tot-tot!« Zatrobil je tako glasno in ostro, kolikor je bilo le želeti, tako da je padlo babici pletenje iz rok.

»No vidiš,« je rekla, »zdaj znaš nekaj, česar ne zna vsakdo. Tu imaš kos prepečenca in zdaj se vrni mirno domov.«

Slonček se je napotil domov in začel od samega veselja, da zdaj nekaj zna, ple-

sati po zadnjih tacah. In od samega veselja, da se mu je tudi to posrečilo, je plesal vso pot do doma.

Mati je bila že v skrbeh zanj in ga je že dolgo iskala. »Kje le že spet tiči ta neroda,« je godrnjala, dokler ga ni nazadnje zagledala, kako poplesuje proti domu samo po zadnjih tacah, obenem pa visoko po zraku maha z rilčkom in na ves glas trobi: »Tot-tot-tot!« Prevzel jo je ponos na sina, občudovala ga je in ga hvalila, češ da zna celo več kot njegov oče Jumbo. In če je pozneje kdaj spet pozabil doma barvice ali celo tablico, se ni več jezila, temveč je rekla: »No ja, zato pa plešes po zadnjih tacah.« in ko je nekoč zlomil svoje pisalo, je rekla: »No ja, zato pa si se naučil z rilcem mahati po zraku!« In ko se je nekoč spet vrnil domov s prav veliko luknjo v nogavicah, pa je rekla: »No ja, kdo pa zna tako naglas trobiti tot-tot-tot kot moj slonček!«

In se je z velikim potrpljenjem in ljubeznijo lotila šivanja njegovih nogavic. Kako tudi ne, ko pa ji je bil v samo veselje!

Dragi otroci!

Pobarvajte svojega slončka in mu ne pozabite na noge narisati nogavice, da ga ne bo v teh hladnih dneh zeblo!

Lepman, Jelka: Večerne pravljice, (1968), Ljubljana: Mladinska knjiga



Italianska križanka

Matjaž KERMAN • Mali rjitar

mk	A	B	C	Č	D	E	F	G	H	I	J	K
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

VODORAVNO:

- 1 zašitenost – (0)
- 2 ime in priimek francoskega violončelista in pedagoga – (0)
- 3 del njive med dvema razoroma – vratični prisad – (1)
- 4 francoska pisateljica (Marie) – letni državni posek (1)
- 5 delo tlačanov – ostro dišeče razkužilo – (2)
- 6 začetnici skladatelja Savina – igralna karta – dalmatinski šaljivec – (4)
- 7 1478 km dolg pritok Volge – izmaknitev – (4)
- 8 kraj pri domžalah – vulkan na Havajih (Mauna) – začetnici finskega skakalca Nieminen – (4)
- 9 delavnost – zamah s sekiro – (1)
- 10 etos, značaj – ravna streha – (1)
- 11 ime pevca Plestenjaka – knezov sin – (1)
- 12 Rusjanovo letalo – izredna lepota – (2)

NAVPIČNO:

- A nenehno slabšanje medsebojnih odnosov – (0)
- B v srednjem veku papeški grad v Rimu (dve besedi) – (0)
- C žena po moževi smrti – Anetov roman – (1)
- Č zdravilna rastlina, brdnja – začetnici našega elektrotehnika Vodovnika – (4)
- D solmizacijski zlog – priprava za gašenje – (2)
- E biblijski mož, ki se je izogibal očetovstvu – živalski vrt – kratica za nogometni klub – (3)
- F francoski igralec (Charles) – mojster, učitelj – (1)
- G žoga izven igrišča – reka na Kitajskem – vrednost, tehtnost – (2)
- H narezani mesni izdelki – naš književnik (Alojzij) – (2)
- I govornik, retor – narodni park v Kentiji – (1)
- J organ nekaterih žuželk za srkanje – bela afriška ptica – (1)
- K ženin ali možev oče – breznoji plazilec – (4)

Sudoku

1			3	7		2	4	
9	7			5	2	8		
	4		9				7	
	1	9	5		8			
2								8
			2		9	7	3	
	8				3		5	
		1	7	9			8	6
	9	3		6	4			7



Vlado Novak v monodrami Govor malemu človeku



Predstavitve pesniške zbirke Obleganje sreče pesnice Cvetke Lipuš



Utrinek iz folklornega festivala



Skupaj smo se vozili z brodom, peli in igrali.



Le kaj je tako zanimivega?



Folklorniki skupaj z manekenom Pisom



Terminal v Luki Koper - Ali bo tudi v naši bližini kmalu tako?



Pohodniki po 28 km končno na cilju



Utrinek z likovne kolonije Izak



Lipovska domačija je obeležila 6. praznik buč - pozdrav jeseni pred hišo



Ekipa TD Vuhred (v ospredju) prejema na mednarodnem 6. Prazniku buč - pozdrav jeseni v Lipovcih priznanje in nagrado za najvišje ocenjeno skuhamo bučno enolončnico. Podeljujeta predsednik ocenjevalne komisije kuhar Jaka (izza mikrofona) in prim. Branislava Belovič, dr. med. (na levi strani).